

Sebeő Talán

GONDOLÁM, A MALOM

Rhapszódosz – kórusmű
nyelvben

*Ich fühle, die Mühle
I think, the mill*

Szereplők:

ELMÉLKEDŐ (E)
SZÁJFY (Sz)
HOLTPONT (H)
MÚZSAALAK (M)
BOHÓC (B)
VÁNDOR (V)

Szín: a malom belseje
 Elmélkedő be, ázottan. Körülnéz, próbál öngyújtóval
 fényt, nem megy. Vagy tizedjére mégis, ekkor elővesz egy
 noteszt a zsebéből, azzal gyújt papírt. De valami meleg.
 továbbnézelődik, leül
 Bohóc be, az ajtót becsapja. Elmélkedő észreveszi
E: Nem érkezett meg
B: Csak legyintsen
 tévedés gondolni
 hogy a jövő s az igazság egy
 Elmélkedő tesz-vesz, nem reagál rá, egyik noteszlapról a
 másikra gyújt
B: odamegy hozzá: Mit égetsz éjnek évadján?
E: Konzerválástechnológiai üggyiratokat elfogy az utolsó
 lap is, sötét, csak 1-2 villámlás be.
 Sz. be. Jólillőzött:
 Adjon az Isten.
B: Isten hozott mikor visz?
 Hamár itt vagy, másutt nem
Sz: odamegy B-hoz, lassan méregeti:
 Köszönöm. Ön pedig?
B: Én a harmadik falu
 első bohóca vagyok
 de ön nem
 az első harmadikja
 itt?
Sz: A földesúr vagyok
 s önről nem hallottam
 s, uraságod? E-höz
E: Üdvözlöm. Még nem találkoztunk
 de ez nem lényeges.
 A nevem... nos, nem fontos
 időm kellemetlen
 s elmélkedéssel telik
 szólítson ahogy akar
Sz: A kocsimmal beragadtunk
 nagy a sár itt erre
 vissza is küldtem a kocsist
 hogy hozna még lovakat
 addig itt megvárom
E: Gazdát nem láttam itt
 gondolom a vihar
 hamar elül
 megpróbálják elvackolni magukat, lehetőleg távol a
 másik kettőtől. Sz félretol egy szekrényt
Sz: Aha. Öt kereshette
 meglehet.
 a másik kettő is a szekrény mögötti lyukhoz megy,
 észreveszik H-t, Sz meggyújtja az öngyújtót
E: Él.
B: Élet az alkohol után
Sz: megrázza H-t:
 Jóember
H álmosan
 Kintről
Sz: A megengedés
 kölcsönös helyzetéből
 „adódik” utolsó szó gunyoros-humoros hangszínnel
 H kicsit feltápáskodik, végigméri őket. Borostás 40-es
 férfi, ócska piszkos öltönyben, koszos kockás ing.
 Vannak még
 székek...
 M be
 ...is.
 M felé fordulnak, figyelem rá, kisebb szünet, 6-8 mp
M: Szép jó estét az uraknak
 megengedik ha
 betérek
 Sz szótlán mozdulattal beinvitálja, amaz becsukja maga
 mögött az ajtót, fenséges mozdulattal, de nem rájátszva.
 M végig úgy mozog mint egy tündér. M mikor leül az

egyetlen székre Sz hozzá megy, E H-hoz fordul. Egyszerre
 történik, hogy E megkérdi H-t:
 Van a malomnak ura?
 ezzel egyidejűleg a hozzálépő Sz-hoz M.
 Királyom az ezer kézből
 hány maradt?
H E-höz:
 Holtpont vagyok
 Szólíthat
 így
E: kezet nyújt H-nak, amire a másik nem reagál:
 Üdvözlöm
Sz meglepődik
 Az enyéim felajánlhatom
 különben azonban én is
B: Egy malomban öröl
 ha nem örülve
 M ügyl sem vet senkire. Kibontja aranyszínű haját. Éteri
 jelenség. H feltápáskodik, tesz-vesz takarójával, látha-
 tóvá válik, hogy egy kis, keskeny fapadon feküdt, közben
 M-ra néz jópánszor. Közben Sz öngyújtója kialszik. Sötét.
 Villámfények.
E: Sötétek vagyunk.
B: Egy fényésszel felérne
 ha égne egy láng
 lelku költő sülve
 saját zsírában nekünk
 most kettős kanócon
 H feláll odamegy egy komódhoz, gyertyákat vesz elő és
 egy nagyméretű doboz gyufát. Meggyújt egyet, majd pár
 másikat, ezeket egymástól bizonyos távolságokra kirakja.
 Fény a színpadon. Magában morog:
 Elég legyen
B: A fő, hogy elég
 ha nem elég
 de az ég szerelmére, legyen már elég
 sötét
 helyett fény, fejekben fő
 már pusztán tudata is
 hogy utolsó nádszálként ég el
 szalmalángtok, a „fő”
 poénja „nem jött be”, leül az egyik fiásterre. E járkálgat,
 felmér, mikor M-hoz ér:
E: Hozta Isten
 mikor ezt kimondja, már Sz-nél van. M elneveti magát,
 egyszerre kösönti Sz-t is és E-t is, de Sz-ra nézve mondja:
M: Szintúgy az urakat
 látom egymást nem ismerik
 engedjék meg hát
 hogy bemutassam önöket
 egymásuknak
 mikor kislány voltam
 játszottunk egy játékot
 be kellett mutatni akkor
 valakit egy versenyzőnek
 s képzeljék úgy kellett felelni
 hogy a jelző szók
 egyre boldogabbak, de
 egyre súlyosabbak legyenek
 is mindazon
 elneveti magát
 Mindig közelebb kerültünk
 valamihez
 de
 nem tudtuk érteni
E: érdekli a dolog:
 És mi altatta el
 a dolgot végül is? Megengedi?
 leül a földre M mellé
M könnyed hangszínnel, kissé vidáman:
 Az unás. De az jó

hogy rájött
abbamaradt
Sz: Momokrimininek hívják a játékot, nem?

M: Akkor ön a tavak
mögül jött. Nálunk
momokrimi volt neve.

H visszafexik lócájára

E: Eme szórakozást
megízleltem volna szívesen
ámha unásba torkoll
pusztán oly réveteg
merre nem fut
felesleges tér

M: Kilátása mindennapi ízeké, de benne
cél és eszköz egy
s ha nem választasz
unni nem fogod

E: Üreg. Nincs mi kitöltse. Csak a végét látom
már, s hasznát nem akarom.

Sz: Ezzel szemben, hölgyem, én, szeretném, ha
momokrimizálna közülünk valakit.

M felnéz rá

Sz: Úgy megismerjük-e
azt a fekvő urat ott?

E: A végén megkérdézem

*M feláll, odamegy az ablakhoz, kinéz, majd visszajön... s
leül ugyanoda.*

M: Kérdezhet édesúr.

Sz: Mindig volt
mit ennie a jámbornak?!

M: Soxor élt számkivetettségben
és volt sora számos éhezés

Sz: Városban szokott volt-e élni?!

M: Néha meg-megszánta
egy-egy öreg
s adott neki kevesebbet
mint kért

Sz: A szemébe ki mennyire nézett?!

M: Mertek szemébe pillantani
s úgy pillantott vissza
mint aki sokhelyütt megfordult
s meglepetés alig éri

Sz: Jó szót hányat kapott?!

M: Hóna alá nyúltak
úgyhát, meghiszem
de neki nem
kellett
keveset beszélni és
a kíváncsiságát visszautasítani

Sz: De, tény, emberbaráti
gyűlölet volt-e nem romlott

M: Szeme elé kezét
nem kellett tartania-
A dolgokat látta.

Sz: Lelte vajon kedvét bennük?!

M: Az embert, kit kérdezel nagyúr
érti
ezt is

Sz: Boldogságait okozza-e valami?

M: Szereti ha nem kell
magyarázkodni
különben elvonul
s jöhetnek fura ismerősei
kik nem idegesítik
kikkel együtt aludhatik
s álmai megpihentetik
pár néma szó felerősíti
ha a két szőlő inda befutja a házát
s a külső vakolat sokhelyt
már erősen málik

de új létrát tesznek padlása elé
S a kertben szabadon nyíratlankodnak
a gazok

Kifexik, s nem ötlük fel benne semmi sem

Sz: Tervei hát nincsenek?!

M: Kérdésed értelmetlen itt

legjobb ha magad válaszolsz

Sz: kicsit hallgat – 6 mp –, majd:

Igen, szavadban bizvást meg-
leljük személyét. S persze nem
zavarom... azazhog... akkor
persze

M: Nem. Hamvas szilváról az eső
pereg le úgy
s gondját nem leled

Sz: Érti-e másoknak gondját-baját?!

M: Figyelmét le nem kötöd
ügyes bajos
dolgaid elszállanak
mint pelyva a széllal jutnak tova
melléjük nem érzéksz meg

Sz: Van-e hát ennek

az embernek
szüksége
valakire is még?!

M: A kérdésed nem érdeklik
s a szőlőmetszővel hosszan beszél
s a fiaszterhez sem megy el egyedül

Sz: Éltében múlnak-e a napok a végre?!

M: A szőlősbe, honnan a szőlő
belopakodott a házába,
mindig ugyanazon az úton
megy fel és le

Sz: Akkorhát barátaid el is kísérik
felteszem

M: Szótlan szünetelnek, és
a boros poharat lassan
fogják, fényét okosan
nézik, néha meggyújtanak
egy újabb gyertyát

Sz: Adni már nem tudok
én neki semmit se!

M: Hasznod azért fellelheted
házában felkeresheted
üres aklaít megnézheted
törölhetsz port és
teríthetsz neki vánkost
bora csengése lelkedben
soká ég

B: *felkel, odamegy hozzájuk:*

Iszap. Pusztán hulló mocsok. Nem látván a fényeket
és életeket, beszűkült
pasas lehet ez, ha igaz
mitmond, lelke együgyű, a játékot csak hírből ismeri,
s személye kihagyható.

M: Frázis, mit szólnsz
az ő ize törékeny
mikor a víz felszíne épp csak
megfagyni kész, s te
nem érezve semmit sem izgatag
állsz tovább zamatosságaidat keresve

B: Savanyú nekem ez a szőlő
S ez a termés konzerválva jó
találkoznod ilyenekkel, mint...
hahahh..., szőlőt bámuló róka
ha csukát fogott

M: *Túl látsz:* légy vakabb
és hidd meg inkább, van
kilencszögű kör, amit
egy perc, és megtalálsz

csak lépted lassítsd
Sz: Kiváncsi vagyok, okfejtésedre felébred-e
B: Nem történik semmi körülöttem
V belép kintről. *Ázott haramiaszerű, tagbaszakadt alak:*
V: Fuu! Ez dögedelem!
 de jó
 hogy itt vannak
 van hová érnem ma
 s ez időre megnyugtat. Vándor
 vagyok s befogadnak tán
beljebb jön, M mellé áll.
 Az áldóját, de hely! Hej, hej, hejre
 egy fehérenép!
jobban megméri a terepet, nemigazán mer tekinteni a többiekre, fejét kissé lefelé tartja
 Kezicsókolom kisnagyság
kis szünetet – 4-5 mp – tőri meg
B: Isten hozott ha már nem is
 visz
 itt csak csukafogta rókát-mókát
 kapsz
 beled s fejed itt ki- s le-
 hajthatod
 kabátod leveheted, szelet
 széllel
 és a távolból idebe nyugtod arathatod
V értetlenül áll, majd odamegy az alvó H-hoz, és közelébe lecsüccsen.
V: A francba, de éhez vagyok
 hogy harcolnak az elemek
 bents s kint idebe
csönd – 19 mp
E feláll
 Nálam van még egy kis rétes
 kér?
V: Naná, hapsikám! Egy
 ilyen csóka úgy meg tud ám éhezni
 hogy egy egész uradalmat kizabálna.
 Nagyon belesz vagyok.
E járkálgat:
 Hova is tettem?...
megáll az első kép előtt
 Micsoda kép!!
ott áll, bámulja lassan közelebb lép hozzájuk Sz, B, majd M is. Nézik; E elme egy gyertyáért, visszajön, ókurátusan a képhez tartja:
 Egy király palástban
 S udvartartása
 hm... ki lehet? ...
B: Itt egy másik. Jöjjenek csak.
átmennek a másik, emellett levő képhez.
 Ez egy udvari bolond. Ha jól nézem
 szerepel az előbbin is
Sz: Jól viseli magát
M: Itt a harmadik.
átmennek emellé
 Nem rossz kép. Egy festő, amint
 egy fényképezőgépet rajzol
 igazi ötlet
 kedvem lelem benne
 De nézzük akkor tovább
 van-e még...
B: Befelezi a mondatot
 ... dekoráció a térteknek
 illusztráció mint
 térelem – kérelem
E: a következő kép előtt:
 Ó. Minő borzalom
 Fájdalom az arcán
 és ajkán mennyi kín

ilyen embert nem láttam én
 ha lenne segíteném
Sz: De itt van még egy... nem
 nézzék csak...
 két másik is. Menjenek!
odasereglik mind az öt kis szünet – 14 mp
E1: Valami vallási kép lehet
 a világ teremtése tán
B1: De hisz csupán egy
 asztalt ábrázol rajta semmivel
M1: Azt hiszem, a szelet
 lehet így lefesteni
V1: Szerintem ez egy épülő
 ház, nézzék csak, ablakai még
 vakok. Jönnek még ide
Sz1: Mit keres itt e sok Napba nyilazó
 gondolom földműves itt? Helyük más.
B2: Játékosok, kik asztalt faragnak
 bábok önmaguk ellen
 szórakoztatva frisseket
E2: De ez a folyosó itt utat mutat
 fénye mindenképpen szembeszökellő
 máshoz nem fogható
M2: Ez egy bejárhatatlan
 végtelen, más út
 hisz bármerről nézem
 csak körbe meg körbe ér
 s kezdete az egész
V2: Székek valami körökön mi szerepe itt?
 Hová mennek a messziből?
Sz2: Nézzék csak, arcuk mily formás
 ki – mind mennyire más és maga
 a ruházat, ha egy is
 az eszközök eltérők, és a
 szemekben többféle kíván
E3: A sok szétágazás.
 Már az elején. Gyanús volt nekem.
 Várjanak csak...
B3: Jó, várunk. Mik ezek az ívek
 izgók-mozgók, tán mi is
 ráférhetünk
 bolondságom oly kevés
V3: Pedig a legdöbbenetesebb
 hogy állnak is egyszerre
 nemcsak mennek is
 merre is
 az áldóját maguk tudják
 mit akar ez a kicsi
 például itt?
M3: Meglehet, nem utak ezek, hanem
 a régvolt idő mely kéri
 az övét, s győtri meg a ...
 a ... várunk csak ... kit ...
 kit is hát?
Sz3: Némelyik persze hátat fordít
 dehát nem is volna világ, ha
 minden látható lenne
E4: Nem az elemzőben van a lényeg
M4: Sz-hoz:
 valahogy ki magát mutatja itt
 behúzza a sok mód egyfelé
 egy hideg fekete acélgömbbe
 s bárhol is törted fel héját
 az út oda elvész
 magad hiába is áldozod
 sűrű mágnesmezőben sodródsz
 szárnyán nemtelen erőknél minden-
 nek mentén zuhanva a Pontba összeroskadva
 mindahány volt ugyanott
 törvények híján gyűlölve a semmit
 explodálva és explorálva jutni vissza

a halt perforációk fölé megszületetten
 – és pompázol létező, pompázol
 kaftánodban, építész uszodát, szakadsz papírként
 s vagy érzem két öreg között
 méh csipés a kézen, egy akkord
 mi hazavisz vagy a zománc pattogása
 vagy a festő boros kupája
 ha mindent tud érzelmetlen
 és élővé akar válni
 pusztán most

B4: Csak jutalmad várod vén
 szubszisztenciád bedicsőülését
 hogy látnák mennyi az út
 száz tallérodért a zsebedben ha van
 általad levő mit kapsz
 dics és igazolás sosem elég
 s ha felfed hó esze szikrákat is szór
 elég-e fél falábadra is ha elég?
 Nos, nagyuram, emléxel-e már
 leltél-e újfent valami mást?

Sz4: E képé vagyok
 lenyűgöz és vonz a lélek mi
 megfesti
 Egyedül lettem tőle

V4: Nézzék csak tovább
 továbbáll az ötödik képhez, ott csipőre teszi a kezét, nem
 szól; nézi

E5: Amint nézzük egyre távolabb kerülünk
 az igaztól, és hamfániálásunk
 a létra vízrefektetése

B5/1: Hogy lebegő asztalokat érzünk el
 azt mit még nem gondoltunk el,
 nem is olyan rossz trükk...

M5: Túl kritikus vagy, itt a dolgok sokat
 kis repedéseken nem tudnak bezuhanni
 és nem kifogással kell félned ezektől
 a múltbeli tárgytól

B5/2: Garmada noshát és igazából!
 csecse jószág, ménkű nehéz
 lehet neked a stelázsit
 a lóca mellé rakni díbdáb
 ötанны ripityom

Sz5: Elég rossz világ
 ha ez az a kor amikor
 a tudat erőteljesen háttérbe vonul

E6: Persze, meglehet
 egy asztala csak mit ábrázol

M6: Hogy élveztem vele keselyűk szárnyalását
 reszkető rémarccá fogyott laposságát
 ha ködpalásttal leptem be
 égi könnyek után
 hogy
 nem
 halk
 feszes
 sima
 hideg nem
 képpé vált, nem Isten oszlopa
 s nem kapuőre
 hazája a vadon otthona
 a vadak temploma és kapuja
 s állítsd akár lapjával is ha le
 macskaravaszósággal beugrik minden
 ablakon
 beleszimatol örök esők erdejébe
 tarkabundás ragadozók közt
 bűnös egészségesen, tarkán, szépségesen
 kéjvágyó pófával
 boldog-gúnyosan, boldog pokolin
 asztalunk, ez-e tán?

B6: Itt aztán jól megtalálták-megtaláltak

pöpec munka volt
 a nyilazók útját cicavirág
 s asztalát egy éjjeli éjjeliben
 mentén, régi okítási vájatokban ignoráljuk
 a festője ász-e vagy filkó?

Sz6: Ahányan vagyunk
 és ha valaki bennünket lát
 azt látja-e, amit mi vagy egészen mást
 hogy képzeltek vagyunk-e, avagy valóság csupán?

**V M 6 közpén elérkezett a hatodik képhez, obskurus-
 figyelemmel nézi, most közbevág:**
 Gyűjenek csak! Egy üres keret!
 a többiek oda H kivételével megint

E: Éppoly mint a többi megengedem
 belül üres

B: Biztos itt fogyott el kódexmásoló barátunk
 festéke mementóul hagyva itt
 bár meglehet jobb dolga is lett
 enni ment tán

E-höz:
 Apropos, professzorom, hol az a jó lépesmézes
 béles-rétes, ha nem-igen rémes édes és éhes?
*E átadja a gyertyát Sz-nak) (odamegy a szatyrához,
 benne kotorász*

E: Az előbb megvolt neki. Még az előbb. Akkor volt
 meg neki.

E: Mondom. Ne hülyéskedjen már.
 továbbkeres
 Ha mondom
 leteszi a táskát, a zsebeiben kutat, közben a többiek
 szétülnek, Sz a gyertyát visszatesszi pontosan oda ahon-
 na E felvette korábban
 Hát...hát...hát...

Sz: Én épp hozattattam
 rakatnyi ropogóst
 fog alatt vidáman pattogóst
 pont vendégeket vártunk
 a táskámba is tettem pár
 zacskóval, ha igaz

feláll, s drága táskájából elővesz pár zacskót, kirakja
 őket egy asztalra, ő maga nem vesz el egyet sem, leül, a
 többiek elvesznek egy-egy csomagocskát, elkezdnek enni,
 csak H alszik tovább. Sz ezalatt odamegy az üres
 kerethez, 14 mp-ig nézi majd odamegy az első képhez, 6
 mp-ig nézi, majd úgy ül le, hogy látszik, megegyeszer az
 üres keret felé fordítja arcát. Evészőrejek. Kb. 80 mp
 múlva H megmozdul, és lassan felül az ágyban.

H: Igen

B: evés közben:
 Áé, dehogy!...

szünet, mindenki eszik, kivéve H-t és Sz-t

H: Jóóó éévtágyat.

B: Kösz, nem hagytuk a viharban.

V: Kér
 M feláll, odamegy az asztalhoz, leveszi az asztalom
 maradt utolsó zacskót – tehát 5 volt –, és odaviszi H-
 nak, nem szólnak. M visszaül, ekkor már H is eszik.
 Amikor H elkezd enni, B megszólal.

B: Ropogós.
 Sz-t továbbra sem kínálja meg senki

M: Isteni.

E: Evések. E: jól megnéz minden egyes darabot

B: Habzsol

V: tele marokkal, darabosan, az ujjaiával fölülről lefelé
 eteti be száját

M: álmodozóan; kezében a roppancsok mintha pillangók
 lennének

H: immel ámmal, kicsit grimaszolva

E: Mondja ... kedves Holtpontur ... ezek ... a...

képek... vagyishát ezek a... szóval mindigis itt voltak

H: Mindegyiket a helyzet szüli

keletkeznek s meghívnak
távoli helyeket
I I mp csönd
E: Az utolsó előtti képen
vett-e valami érdekest
mert
míg ön aludt...
H: Nem aludtam. Csak pihentem nem
úgy, mint ezek itt
*körbemutat kis íuben. Nem lehet tudni, hogy a nézőkre, a
színpadon levőkre, avagy pedig a festményekre mutatott*
H: Észrevette, hogy mozognak?
Persze a helyet homály
s elemek harcolnak
ami a nézést nehezíti
Viszont a hívás nem andalító
maguk tán tetszői mindnek
láttam magam is.
E: Azt érzem, nem először vagyok itt
H: És soxor jössz még
persze ha kedved van csupán
derű taraja
s a kép persze mely rád üt leginkább
most még nem ezt mondja el
E: És rád, de melyik
nem hiszem
M: Meg örök itelek ha
szép leszel s foganó
addig tán magaddá tenned
e bús képet vesződség nem kevés
s díja tán a semmi lesz
B: Balga beszéd? Mi köze ehhez a képnek?
M: Mi különbség van egy kép között? Amazt például
ott, ne feledd, nézd csak meg szemöldökvonását,
tán rád üt.
*B felkel, s odamegy az udvari bolondot ábrázoló képhez,
erősen nézi.*
B: Csakugyan
engemnemző fiam lesz tán
E: Be kell ismerni az engem
ábrázoló kép sem igen
idegen tőlem
látni-szeretni kívánom ki megfestette
M: Odalép a festőt ábrázoló képhez:
É festmény én vagyok
5 mp csönd
V: Mifélékről itt össze nem fecsegnek
kint vihar – azt hiszem, van –
de itt benn sem vagyok, engem hagyjanak
ki ebből
M: Kár, pedig nagy dolog várt volna önre
is
Sz: Ez exerint... ha jól értem... kisasszony...
nekem már csak egy dolog maradt itt
ez viszont érdektelen, hisz
hulló pályáktól eltérőnek nem mutatkozik semmiben
azt nem tudom, álljunk-e
vagy ellenkezőleg
M: Ezt Önnek birtokolnia kell
Sz: Van palástom, s felveszem
B: Monarcha leszel-e jóram?
Sz: Átöltözz szaporán
*B felkel. Össze-vissza jár. Kiderül, a malomban sok ruha
szerteszt. Amint elkezdi a legidétlenebbül össze nem illő
darabokat kiválogatni. E is elkezd keresgélni. Amikor jó
sokat szétválogattak, a csinos nő elveszi tőlük a legszebb,
legúribb öltözeteket, s szóltan átnyújtja Sz-nek. A két
másik férfi arcán esemény, H és V tétlenül ül. M a felálló
Sz-ra felsegíti a lebernyegét, majd lassacskán a másik
kettő is beöltözik. B hasonlít egy udvari bohóchoz. E vis-
zont H-ra.*

V: És most.
Sz: Míg a vihar elül vagy aztán
megcsináljuk A képet
ebben leszünk a külsők idebenn
hát jól ügyeljétek hisz
szelek taposnak el szétszednek
s homokvárként szűnik meg miről azt hitted élted őre
Az első s feledned nem szabad soha
hogy szelek szárnyának szertelen léssel kitéve
s távol a többitől forgó egymagad
csak állsz egymagad dacolva
alattad föld jobbra szél balra víz
és neved tűző bár tömeges
bennsőd emészti külső harcokat
s bár csatlóást fogadnál magad is
hogy elmennél messzire – de ily gyenge sose légy –
türelemmel várj. A te hited ez.
Enélkül csak feledsz s értelme életednek
érni nem fog be soha
te várj
Egyszer, eljön majd valaki és szélcsapó karjaiddal
megharcol
mert mást azt hiszed nem tehet
megfordulsz, mert megfordult végre hogy ki jött
megfordult nálad.
Ez lesz a te Szereped, s nem sok
hisz csak egy feladat mely neked ad pusztán értelmet
kínod léssen míg el nem jön s tán aztán is
sejtelve annak ez mily kevés
szomorító egymagad felvidítani ez se
fogja magát hogy közben időd megleled
üres széllóvasokat fűjni el
Egyszer én mit nyújthatok
hogy néma enyhet s írt ha hozzám így ha elérkezel?
De addig is
Mindent tudnod kell.
E: Most megszületni hogy fogod
hosszom mennyi lesz és csörgök-e tán
ha jó nem leszek vigasztalni
langyos tejet adni marpolyával nekem ki ad?
megannyi védelem most idebe
s kint a sok rikoltozás
védöm a honnan lesz csupán?
M: Ne félj én itt vagyok
jöjj közelebb lásd megcsókolak
vedd le hacukád
egész izzadt vagy
nem látod?
kis bohóm pihenj meg kis hős
E: Engem nem e vihar üzött
engem az úr korbács sért
harcolnak ellenem a
törvények
M: Kifárasztani őket pár óra múlva fogod
E: Nem ismerem őket. Segítesz? Megint?
M: A tejet nem iszod meg, az orcsátát
hát fújd már ki magad
küle
ölemnek is véd
az úrszél itt, ha karom nem szorítod ennyire
el nem ér
E: Víz egyre mindenütt
és én csak izzok
a gerenda hígjain betör az ár
jöhetnek akárha lovasok is
szelek ormán, felhők peremén hahogy eloltsatok
M: Széllóvasokra itt szükség nem lesz
harapj még egy falást
lázálom az egész holnapra feleded
E: Az úr szelét meg nem fogom
s mily kín mert hía lelkemben kelés

- és bárha önmagam ellentettje lehetnék
az űrszelet meghágó észtelen lovas!
- M:** Űrszéllóvas lenni ne kívánj
hát nem több-e a titok egy kacaj
mely ér?
- E:** Ketten, te és én, hiszem, elegek vagyunk
- B:** Egy űrszéllóval szemben?
ki nem állhatom hogy ki nem állsz
állandóan csak kiabálsz s
kiáltasz rikoltón kinkaparón fel-el-s széthadaró szélt
hadaró kikapást
kapisgálsz már? nem? pedig könnyű te e-gyügyű
képzeld a kint ki bírja a másikat s kibírod-e ezt
nyavalyás csak nyámkolódj
- M:** Szavát ne figyeld
huzatos
- B:** Persze birtokolnod mindent
erre van huzatod
ó a dicső öröklet mi ördögös
tudásszomj menni ameddig lehet és mégegyet lépni
fajánkó
az ellen tenni mi beléd iratott
bigottéria ez is és oltalmazód nagysága lelkétől áll
büntetésed pogány elmékedéseid okán ha megkapod
- E:** Láttam a többieket elpusztulni
a terepen sok űrszéllóvas állt
- M:** Kicsim meséd csak felizgat gyere
az ágy vetve vár
- E:** Most hagyj. Utam kérdezte
hát ismerni jogában áll
- H:** Meg ne nevezd
tevékeny
is ha vagy kitérnél A pontból
- E:** Hát felfedem
- Sz:** A fejekben kezekben és a lekületben
volt sok fájdalom rítt kit elért a borzalmas áfium hogy
az űrszéllóvasok szertelen pusztítják népünk így és
úgy
oltalmazni őt hogy tudjam
huzattam a partokra északon is
malmokat malmokat kicsit is nagyot is
ornamentsel vagy nélküle
díszes hajlattal vagy sokkal
ám veszeteg
a véderőd szétmált mit leírhat sok hasonulat
- B:** S hiába hám pajtikám
lásd az én fővegem mennyivel többet ér
fel se veheted
csak ha a földön lenne
- M:** Gúnyolódnod
törpíke
ha láttad volna az űrszéllóvasokat
ma nem vagy ki így beszél
- B:** De ha elmondanád dicső májfa
ábrázatjuk a kutyafejű tatáré-e tán
vagy szerszámjuk-e oly borzalmatos?
Ó, dehát te itt vagy kellemesem!
- Sz:** Mi korszak ránköszönt villámcsapás a
hangyabolyba
minden mást felkapó eme ördögi csók
ahogy végtelen védtelen ért a végeken végleteket
a másvilág a nemvilág
mely nemek közt a lelkeket eggyé hasítja
- M:** Addig aludtál s az újnak
érzete ama reggelen ért midőn mogyorós aludtejet
majszolád mint mindeneg
a futár szakítva vágván érkezett
s híre más volt, mint szokott
- Sz:** A Végek harca jött el
hol elesett legott ezerszám jó katonám
- B:** Fura-mura ura lettél helyzeteknek
- először ott hogy ne utasíts
hanem hogy utat mutass
és előállt-e az óriás hogy
kis zöldikéinek szorgos kis munkásainak és mint
mindig ne csak katonáidnak de herepapjainak is
óriásit mutasson?
- de – bolondokat beszélek, hagyjuk is
a helyzetnek helye megvan már
és kisebb helyei is azt hiszem
- M E-felé fordulva:**
De milyenek is voltak ezek
az űrszéllóvasok a dolgot te ismered ugye?
- 7 mp szünet
- E:** Szörnyeknek nem nevezném testük
magasságuk vagy hat láb
eggyel-kettővel több, mint mienké
lábuk törzsük az emberé de kezükön az ujj eggyel
több hírül azt hozták
testük díszes fekete páncélba bújtatott ám
mi legfőbb az arcuk
rettenet pusztá golyó semmi más
fénylő fekete fémballon diaméterben egy láb ha
meghiszem
Szavuk egy sem csak tett
ha erkölcsök nem barázdálják és
- Sz-felé fordul**
belül a perforált lélek ki-
beáramlik
elméjükbe
szélcscend
cseng bongó e nekünk foghatatlan ricsaj
egysége ami felette áll a megtudásnak és tudásnak
hahogy ott van mindenben azonnal az
mi ott a játék
a véletlen és a szenvedély kétmaga
pályáján a már önirányított perforáló születés
és ha megnevezed tán egyedi életük
mily nehéz
felfogni a számoknak viszonyoknak és okoknak
sziporkázó káoszát
szivárványok kavalkádjaként
csak továbbgördül csak továbbgördül
és csak továbbgördül és gördül
a külső koordináta-rendszer fogóddzoid
elmozdulnak lassan
megöregszel
a szélben.
Gondoltam leírom lefestem néked ezer képbe
az ok világában mi van
hogy míg hozzád érek
gesztenyéim ki ne hűljenek
és a kinti lámpást még le ne oltsd
ha így hozzád érek
azt kérdezd a vasgolyóban mi van
de már alszik mindenki
elfeledi az igazi kérdést
ha hallanám legalább csak azt mitől folyamat a gon-
dolkodás a piros
miért sötétebb a sárgánál az energia mitől van s
mitől a heterogenitás
de kérdéseitek csak átfoghatók
válaszaitok megadhatók azonmód
számolásaitok kivonhatók mind
számadásaitokkal számolni felesleges
- H:** Kinek beszélsz hát?
hallottál már hullát?
- E:** magamnak is üzeteg
belül
eme ballonban
átlyuggattalan
pedig ti láthatnátok szerveiteket mérő

gúnyval is akár-hogy milyen az érzéketlen...
olyan kacajjal nevet fel, amely kezdetben kitörő örömet,
jókedvet, határtalan pompát és fenséges kedvet tükröz,
majd a nevetés szépen átmeny háborzongató félelmetes
gyűlöletkacajjá

teremtő szarás

H és V egyszerre:

Az jó

Sz. Uraságod ha szavába nem vágok
gondolatmenetét otffejtette miben az ok világa
lenne

E: Kívülről átvihetetlen mozgások

önmagukat soha át nem lépik

ráncot nem húznak

s ha leírod:

a szagot színnel

Sz: Közölje már mindannyian tudni akarjuk

a fejükben mi van

mi lehet ha nem anyagi

E: Amit mi kopásnak tartunk

ha Platón szavait jól veszem

ott meg nem jelenik

elméjükben ahol azonnali és maradéktalan

a két várúr

előbbi futára a véletlen utóbbié a szenvedély

s mozgástérnek mit elgondoltunk

kettejük sherwoodi erdeje

vadpofájú szabadság és a lebegő számosság, azonos-

ság érték és erő terepén

Sz: És ellátásuk energiájuknak

kicsavározható és mondható-

e ha rezzenetlen mint a képletek

és miképp volna ez erdeje a szenvedélynek

összevetni nem tudom

E: Hogy szerelmes a nyolc a zöldbe

ferdén folyva ha a véletlen be nem tarol

vagyok ma egymagam

S ha majd érti a hallgató

s karját kinyújtja csak úgy felesleges'

akkor érted csak nagyúr

az érték nélküli érték melyik erdőből szaladt

hahogy a véletlen szenvedélye mi

Sz: Noshát úgy legyen bár azt vélem

nincs is szükség az érzésre

a tetszés elszáll jelenlétük nyomás

V: Már engedtessek meg, nos legyen: „hahogy”

közbeszólók engem földibb gond piszkurál

útjukat miért erre vették

otthon nekik mé' nem jó?

M: Otthon már ezer éve állt

a vészt hogy odázná el ha meglehet

tudása annak mit ismerniök nem lehetett

a vigalom

E: Rájuk tört mi megmondva volt akkor is

nálunk halál a neve

ez

bennük a kérdés mi cél éltető...

M-ra néz

raktárak

újra a többiek felé

fogyására

hogy vannak-e módok, a világ zárt-e

és vannak megismerhetetlenségek is

nem tudom

B: Ígyhátképp...

ugrik egyet oldalt

kialakult a Révén!

B: A kiknek révén a kiknek révén

akik szörnyek táncolva

a parton a parton

hahaha

nevet gúnyosan

így hát megtudom

van túlsó part s köztes az én

magamba bukik

ígyhátképp

és hát csak sétálsz fiú sétálsz egymagad

a kies esti utcán a kék fényben

talpad fénylik esős kövezeten

az úr hisz ha jól mondja

ez is meglehet

megengedem

neked

ma

a

gondod

azt hiszik

mindössze a lépték

mérték lépte sete-bota

csukló mozgással bábiciskol a partra

és érinti meg a világító fejű varázsló kezét

mosolya

Ők keresték. Ő mondja ki a véget keze ítélet

a másik tán mágus vagy táltos

ismeretlen tett a gyertyagyújtás

nálunk hát magyaráznod meg jó lesz

Eljöttetek hozzánk, hogy megnézzetek minket

már rég vártunk

a közönség felé lép, kifejezetten hozzájuk kezd el szólni

benneteket kik nem is tudjátok annyira

nemcsak ezért vagytok itt

tánc s más zavarba nem áhít

inkább érzitek

a többiek felé fordul

a bajra a báj ha old hálót mi vagyunk

hát gondtok megoldani zavarba nem hoz

veselkedjünk neki össze hadd láták

a perspektíva mozgása mily

jajotokra reggeli ír

Furcsa furcsa furcsa

furcsa két alak volt ez meg az

járta hogy van mit nem tudnak

s mi bűn megbocsátani csak

legyintve lehet

vannak dolgokhoz mikhez nem értenek

igen

nagy becsben hát nem álltak

megkeresni gondolták őket most

jó lesz alakmások partján

„Betegek vagyunk amiről tudunk miénk minden

vagy a sorsunk nem egészséges

frász törli hullámtalan életünk

lassan-lassan széthalunk

Nagy úr a hiány négy kereke

s felkarolna bennünket a

titok, a vicc, köszönések s hazudozás

nemlétező magva létezésünknek”

epekedtek s acélballon fejük

forrón izzott az utolsó vágtyól

hogy megmenekülnének

„Be hol keressük e négy

hercegnőt várunk hol lehet

a távolságot mire méri végre

megszoknunk lett volna jó...”

Azon a túlsó parton lesz

majd egy ki a választ megadta majd

s írja „a távolságot

mint üveggolyót megkapod”

hát jól nézd meg

utadra elkísér kezeden is elfér

éterúton fut át fel is foghatod

kezed ha kinyújtod

feltárl az a világ
hol bolond s buta a beteg bérló
ember

E: És hát milyenek ezek az azt mondog
„emberek” egy mozdulattal kimutatni ha lehet
*B felmászik egy szekrény tetejére, ott hódító pózba áll,
nem szól egy szót sem – 11 mp-ig így marad, ekkor:*

M: Elhallgass! Helyedről legyere!
B lazít egy kicsit tartásán, de marad

M: Gyarló lassú kopó lények
a költők bolygójának lakói
tudásuk is csak részleges pengő
érc vagy cimbalom

*B leül a szekrény tetején, lábát lógázza
hol állandó a harc a kicsiért
nem tudom nem tudom
törexenek s porba sújtanak*

E: Eszem elmaradt ha e poloskákhoz érek!
A mindenségben nekem dolgom velük mi lehet?
Én tudok mindent
mindenferre mi mind ilyenek vagyunk
vagy azt tanuljam-é tőlük el kínkeservvel
hogyan kinszervekkel szerezzek tudomást?
erre volnék elrendelve dehát mi
végre már

M: A hullámokat. A hullámokat. A hullámokat,
hullámokat és hullámokat...hullámok... hullám...
hullá... hull... hu...

E: Dehát mit is beszélsz!!
magamról mondjak-e le
akarhatod?

M+B+V: Ennél a helyzetnél is nehezebb
azt kell megkapnod az embertől
mi számára a legkésebb s
ha neked ajándékozza szépszerével
a második sorsod egy jobb cipőt megkapod.
*B az „egy jobb cipőt” kifejezést erővel kiáltja, különben
mindhárman halkak*

E: Örület vagy döbbenet
Világukat hol keressem hol lakik e kagylófaj?

M: Kilit rendszerének harmadik bolygója
hol most az évjárat
könnyű ha sietsz

E: E búvárkodás undorral tölt el

B: Ki szép akar lenni annak
szenvednie kell, s
a szenvedés szép dolog

E: Ez hát az ára a második után
az első

V: Jó utat
ti mentek s én maradok
így távoznak
egymástól

M: Sz felé
Nos, jóúram mit teszesz?

Sz: székével hátradül, kicsit hintázik, a kezeit a tarkója
mögött összekulcsolja, 9 mp így
A helyzet így mi még nem volt
soha
futnunk meg nem szabad
ezért némi tusa után elrendelem erejüket
hogyan lekötendő mint mikor a
pók a légynek cselt fon
húzzunk fel a végeken jó malmokat
szabódjanak mit tesznek s addig
mi is sütünk ki egynémely dolgokat

B: leugrik a szekrény tetejéről, Sz felé
Mit sütsz hős szűcsincér? Tán hús sört
süt-e hön e főpincér?

E: És az űrlovások csak fergeteg és fergeteg
mögöttük minden pusztá s rom

megtudtunk végre volna jó
a hosszú túvot átfurva otthonukban
mivégre vannak
s ha jól hiszem

*M felé ezalatt B leül M mellé egy székre
történt hogy egy kislány
kapált
a réteken és tett-vett mint szokott...*

V: feláll és odamegy B mögé B-hoz:
Állj csak fel jó cimborá helyed
átveszem

*B feláll, leül V helyére
úgy, kisnagyság...*

*V leül M mellé, közel hozzá, és bizalmaskodóan átöleli
felvállát*

... és arra járt egy vándor
egy kedves alacsony izmos vándor
nem szolgálja senkinek
nála hatalmasabb fűtyköse jó társa
mely cserbe nem hagyja soha
csak a vak nem szemtanúja
a minden ez
kezdedbe veheted éltet ad s örömet
belőled el nem vesz csak hozzád tesz
célod eléred ha magadhoz veszed
és kitjesülsz bent válsz ki eggyévált kétmagad

M: A dolog érdekel de csak ha
nagy, s erő
döngető megdönthetetlen trankvilis támaszom
hahogy mértéke a maradéktalan
s vágyat mit támaszt ez
mégegyszer
mégegyszer
még egyszer
és csak még még! még egyszer!!
kicsit kifulladásban, kicsit lihegősen
vagy még kétszer
és ... ezerszer
vagy még?!

V: Nem vagyok
a vágy vagyok mely elemészett
és odavagyok
érted
oda vagyok
érted?
hát lecsonkolódtam és váltam azzá
mit csak szeretnék
Szeretnék forradalom lenni a testedben 2 mp porma-
morban s csillagos éjben 1 mp száguldani szakrális
szagba száz szótlán színes szegletében: Látnivaló,
hogyan fogadj magadba
Forradalom akarok lenni 3 mp mohósított mámmorral
marni titkos bőröd ízes várását és érezni óvó fogaid
váravárt vibráló varázsát
Lenni; 2 mp a beteljesítő forma új rendezetlenség-
bomlasztó eggyévált-szerelmes harapás étvágyát ger-
jesztő – lohasztó márványmézszerű életadás.
Kígyóként tekerődzünk, 2 mp árja végtagoknak ráng
kusza ívvel 1 mp és a férfienyér leönti vad seregét
lúktető hévvel ki tudja már ki miből nőtt ki.
6 mp
Orcáddal Te is, szemérmes
kis és nagy ajkaiddal rárnnylsz
Már is 1 mp ki mint pörnye szállt a
széllel 1 mp adta föl magát: norma 1.5 mp
szerűen senkinek volt valaki.
Ott ajkálódzom és nyelveteg- 1 mp
érezve megadás győzelmét
demokráciaszagú furcsa
teremtés megsemmisítő
végtelenségig mélységét.

Konok kettős maró futama
sellődzik be 2 mp vibrálva kígyó
e pólusfordulat 3 mp metszőség 3 mp
forró parázslövellés alul 2 mp
óva várás nyakadban s kétség.

Tegnap csak az adott volt 3 mp vetted
alulról szavazott seregek
mozdulatlan nagyságod mozgó
viszonyban húzó falánc ro-
hamát 2 mp megadott – terpeszkedve.

Á egyenlő ával 1 mp a Szép-nő
mi adott, mi nem tételező
lobba fel intellektuális
szükségkénytelen harcszerűség!
pusztuljon lüktetverepesztőn.

SZAkítva VÁGtázik VERSEnyez-
ve gyomornedvek elemésztő
pajzshadával kígyóseregem
mámorlohasztó bélüregek
kijózanító fél tereken

osztják szét megmaradt csapatát
szív, lélek, s idegek agyfalán
hálózva végeláthatatlan
dús enzimútjait mozgásnak
van der Waals kötőerőkön át.
Magam is animalculusként
hasítok éles merőn mozgó
ellenhadak rhapszódoszaként
érve előbb világteremtés
frissléteztető csarnokába 3 mp

hol azonban a vágyó előny 3 mp
győzöttként írta beléd magát 2 mp
látni, evolúciót 2 mp senyveszt 3 mp
s sárgán sivárra sarjadt saját
önnön önmegtagadott önmagad.
6 mp

Kifordulunk – ismétvilág néz
most a most bennünk és itt az itt
te tudod 1 mp és nem 1 mp most én vágyok 1 mp
te akarod 1 mp és várok 1 mp az lesz 1 mp
minketújító forradalom.

Színes szavaink szétrepesztik
szennye szaporított sejtjeik
primitív életbesiklását
és juttattam magam magunkká:
tornyosuló új valósággá.

Szád szétszakítva szüld meg szörnyű
szüleményét sziszegő szóknak:
e nyelv élet s társa a maga
akaratvilágból válva ki
emberi méltóság, s új, a. ha.
Ki mohó voltál, s faltál kígyót
csupaférfi sellőembert be
öelve magambasüppedek
hogy súgva súgjam
finom hangszínnel szeretnék
forr a dalom
lenni
a
lelkedben
1 1 mp
E nevetni kezd – ! –, nevetése kezdetben

gúnyos, majd átmegy életteli egészséges kacajba, később
kezd kissé kényszeredetté válni, legvégül pedig borza-
dálytkeltő fekete hatalomnevetéssé alakul; ez az egész
pontosan (22 mp)

E: ... de hányat?
hányan? s hányat?
fri tájzmz fri tájzmz Hárman Hár – man
M felé fordulva
A szemed nézem, e távoli talányt
Magát a fényt, e különös világot
s fázom

Sors akarata lehetett nem tudom
Menekülök és közelítek Hozzád
merészen

Röpül a gondolat, a Hamar s a vágy
Ellentétes erők között élünk mi
egy ideig

Idősíktolódás adja a Szépet
Kilencvenkétezer éve várok Rád
örökké.

Ráhagyatkozás a dolgokra érint
Futva jut távolra minden okozat
bennem

S ha igaz akarok maradni Érted
Nem tehetem, hogy akarjak, akarjam
a mindent

Szolgályné az isten mögött az Ember
Az álom nélkül ébredek magamra
egyedül

Egzisztenci vonás lett az érzélem
Az időben élve Szellem az ember
nem lehet.

Szeretet, szerelem, közösségformák
Az ember veszti nemeslelkűségét
szűkülve

Őrjítően égít erkölcsökön túl
Ellentétben mit mondtam, monogámnak
lenni

Hol anyag van, totalitás ne legyen
Megbukik itt a keresztény szeretet,
nem lehet!

Hármat e saját világ nem fogad be
S ki kívül rekedtél, halott mosollyal
intgethecc

Látomások gyötörnek leerővel
Vizionál csúf képekben a hitvány
képelet

Egy szigetet lát állandóan agyam
Hol Te, ő s én vagyunk megosztva – élve
birtokolva

Azt számolgatjuk ott egyre seb – eős – en
Egyik öngyilkos lesz, aposztrofáljuk
a semmit.

E földdarab is alig bír bennünket
Pedig végtelen, hisz a fantázia
szülte őt

Fenyegetőzünk suicidásunkkal
Létünkben hisszük az Istent marokkal
a Sátánba

S mikor megérkezik a kalózhajó
Három akasztott embert simogatsz szél
végre

Hallgatja a nemvágott kötél lelkünk
Most, 1 mp nesszsztelen 1 mp sodródik melléje is
a Halál.

Pedig nem így lesz! S e hit is oly csonka
Egészség-telen, életgyűlölt szellem-
lélek – vagyok –

Ami a valóság—képezem. Szegény
EDDIG voltam a mindig-mindig győztes
– kereszteslovag –

Lelkem örökvoltuságában érzem
A csillagéxer kozmikus Egy-létem
– mindenkiben –

Dübörögve ki feszít föl belőlem?
Ím, én volnék-e magas-magambani
— daimón — ?

Csúf botránytáncot járt az élet rajtam
Vártalak, behozod-e a gyereket
a cellába

Verten vártalak végtelen vértelen
S ajkammal százszor leírtam a neved
némán

Egyre megfogyatkozottabban jöttél
S beszéltél hókat, hideg fákat, telet
kihigított-töltötten

Mikor utoljára jöttél, megfogtad
A kilincset, és érintésed helyét
e megfoghatatlant
e mámort
e csodát
e pompát
e varázst
őrzöm
én
de
ugye jó
volt baszni mással
a megérinthezővel, a normálissal
a széppel, a megnyerővel, bárkivel, csak... mással 6
mp
Aztán megszűnt az Idő megszűnt a Rend eltűnt az
Azért eltűnt a Miért felszívódott a Látás felszívódott
a Más
nem maradt más, csak a Szét
Meg össze Folyás
6 mp
De új rend alakult, és a topcsik kiengedtek
Lassan-lassan felsejlett egy akaróbb akarat
írtam Neked fokozatosan
egy-egy lapot hogy
élek
én
Otthon ezer magány, a tétova lépés, talány
Vár az elhagyott kilencvenkétezerhuszon év
és lassan dőbbenve álltál fel

a gyerekekkel
vele
ott
Itt, az elmeegógyiban is víziók törnek rám,
Hogy az Ugyanaz több lesz mint a volt-emlékezet
s távoli talány, különös világ
soha többé nincs
nekem
itt

Csókolom paprikajancsit, s kötöt teszek rá, hú
S bercent an ész, na, de ireg, kiforcsant a lábam
de lehetefeszítésemmel
suttogom Feléd
szeret
lek
1 1 mp

M: (E felé)

Elhagyott az Isten
elhagyott a még
magát megadó
meredten hulló
zuhanó röptű mélyrepülés
az ismert kábulatbasüllyedés
hosszan tartott, túl, túl
hosszan tartott e végzetem.

Felgyőzött akaratlan a vágy, tiporva az összes ész-
verés
lomha, sűrű hatalmak jöttek át – meg – át az éj – jel
s meglátogattak furcsa-furcsa tipegésükkel
az elhagyott szentek

A lét, itt, természetem megnyilvánulása
Neked e természet a lét alkalmá csupán
S mikor a létezővé vált határ megjelent
A Kettő lett halálos dilemmád.

Elhagytam magam?
elhagyott a már?
a tágítva tételezés
a túlmegismerő testesülés?
átértint a lehetőségvilág
e felerősítő szűkülvelevés?
apoztrotflétű vagyok vagy hatalom:
Te-más
Isten, elhagytam Magam?
Isten 4 mp Magam
az elhagyott szentek
a kettő lett halálos dilemmád.
6 mp V-ről nem tudni E avagy M felé beszél-e
A nevét mondom –
az érv nem fogan
hátat fordítok mahahagamnak
érted sírol, a halotttnak
gúnyos hangnemben:
„az éjként repülj
máshova kerülj
lépted mögé ne nézz, ha fogy
szaladj el ha kevés a sok”
elkomorult hangszínnel, feláll:

Nem babér neked.
Másoktól ne vedd
nincs hely kezéd hogy hová tedd
sebbeől homokóra pereg

Lassan véged már.
Vedd a koffered
nézz körül még alaposan

ne vess, a holnap így lehet
4 mp
zászlók a zsebben
gyűrű a fejben
emlék, mely varodat tépi
poros tested nincs ki kéri

fényévek múltak
szeretettelen
lassan elvész mi volt a hitt
ki integessen, már rég nincs

vond ki a pengédet
vágj át hol szakad
nem bántódik senki érted
bent vagy kint élsz-e nem kérted
némán utazom
s képedet feledem
a Földön végig arctalan
tejutak felé parttalan
8 mp

M: V felé:

Magam vagyok azt hittem
a fény s pompa mi rám tapadt
a por, hogy bé vagyok
nem igaz
Üres skizofréma ügyes meze
megragadó megragadás megragad
hogy a képzeted lennél
nem igaz
félszeműek vak királyként
mert vaskovácsnak gondolnak
hogy igaz
vagy
nem igaz

Mértékvesztett és tartalom nélküli
minden mit mondtál
s egyre – megyek – tévedek
bevallom, igaz
csalás és báljós hívás
mely közbeszólni tudott csak
belül a szükségnek
bevallom, igaz
ki téved a lényegnél
és hazug a másság előtt
valahol megfogják
bevallom, igaz
S magam vagyok azt hittem
üres skizofréma ügyes meze

félszeműek vak királyként
mértékvesztett és tartalom nélküli
csalás báljós hívás
ki téved a lényegnél

3 mp. közben V, mintegy megsemmisülve leül egy alkalmatosságra előtte

E: Csaló tévedés volt gondolni, kell a Hiány
s lelkünk tulajdonsága, hogy expassionál,
hogy élünk Bele valamibe
s feltöltenünk viszonyt nem szabad
nem tudom.

Ok, teremtő és teremtett megbicsaklik,
megfordul csúful ki lett a műveleti lény,
s nem találok a rést – hol lehet
megszakítani e káoszom,
nem tudom.

A másik általi e különös magányom,
hol kétségessé válik ki úr, s ki szolgál,
a titok kondicionál-e
vagy csak a kiterjedés látszat,
nem tudom.

7 mp feláll, elkezd járogatni

bár... bár...

úgy beszél, hogy nem dönthető el egyértelműen, kihez szól, szól-e külsőknek egyáltalán

bár
sikerre boncoltad szét millió képzetedet
mögötted maradt ganz valóság
elmaradt a tartózkodás ideiglenessége
megszűnt, hogy nincs helyedre halál.
Ittfogott az ezer látványszokta –
számtalan részegült meg látomás
s létezésbe burkolva hoztad
a hétszervárvavárt várományt.

Minek élj még ismeretlen? Mindig más
szerencsére nemvoltsóha kudarcod
akkorgyőzelmek unalma kicsinál
lassan papírba hajtod unott arcod.

Ma megfogom a kezed, lásd itt vagyok,
az utolsó Pillantás ez, az egymásrapillanat,
darabka pengő érc, s cimbalom, ezt adom,
s nem bukik fel az árból sem ő, sem tenmagad

V azonnal sóhajt egyet

V: Hamu, hamu... hamu és gyémánt
2 mp

Holtan él és messze Lopva tekint és futva Megannyi Elakadva	JÁR MÁR KÉPZETED A MERSZBEN I mp	súgom füledbe a félfő gondolat
Magam!ra múlok I mp Fájón szakít szét Elértéktelenedik A tegnapi	SZEMBEN LÉTED: I mp A TAPASZTALAT HOL VOLTÁL I mp	alig látott mosolya megszűnik hirtelen
Lezárt rámrobbanás Leállón füledek S tornácán híg velőknek Az eresztett valók ürességét	JELEKÉNT MAGAMNAK I mp SZÉTVÁLOK SEMMISEN,	kívüljárva az ittlét mozdulatát
Nagyságod nélküli egységek Bábuit nézem el S a súlynak átvihetetlenjére Kapcsolatát téve	BANÁLIS KEZDETKÉNT I mp GONDOLVA AZ ÁTVIHETŐRE	rakom át idejét látottan
Ízeket tervezek Betegen szatirizálva S fordított látószögbe Képzeted I mp szertefoszló	ÖSSZEFOLYVA I mp A KÉPEKET HALOMOZOM I mp ÁRNYÁT I mp	megérinthatetlen pólusmetszetét
A semmiben a sok is Bolondos népek archadát Csörgősapkám rázza S lényegtelenységben	MEGANNYI VÍG GÖRCSBE JÁTSZVA	hirtelen I mp meglépsem nem lehet
Hamu és gyémánt vagy I mp Sima hullámszáz és fénylő Időről időre megtagadó Színforgatagós	LÉPTED MOHA FÉNYBEN SZÖKELLŐ	pillantó mostoha
Örült cirkusz kelyhében Perdül sz mint birtokos Tova s léteztetőn Szertefoszlottnak	HANGULATKÉNT A MÁSSÁGNAK TÜNSZ EZERKÉNT,	nézőn a valóság.
S mp szünet, M arca megdöbbsent, ezalat E is leül		
E: Holtan él és messze Lopva tekint és futna Vissza-visszakapva Elakadva	JÁR MÁR KÉPZETED A MERSZBEN	súgom fülembe a félfő gondolat
Magamra múlok; Fájón szakít szét Elértéktelenedik A tegnapi Lezárt rámrobbanás Unottan füledek S tornácán híg velőknek Az eresztett valók ürességén	SZEMBEN LÉTED: A TAPASZTALAT HOL VOLTÁL JELEKÉNT MAGAMNAK, SZÉTVÁLOK JÁTSSZON	alig látott mosolya megszűnik hirtelen kívüljárva az ittlét mozdulatát
Nem energiából szeretsz, Szürke, de fontos lettél Ott állva, hol látni lehet, s Magad mindenki szemből	HISZ MINDENKIBŐL KIHÓZTAD UGYANAZT	új konvenciókat léteztetve hahahahaha
Ízeket tervezek Betegen szatirizálva S fordított látószögbe Képzeted szertefoszló	ÖSSZEFOLYVA A KÉPEKET HALMOZOM, ÁRNYÁT,	megérinthatetlen pólusmetszetét
A semmiben Bolondos népek archadát Csörgősapkám rázza S lényegteleniségben	MEGANNYI VÍG GÖRCSBE JÁTSZVA	hirtelen, meglépsem nem lehet

Hamu és gyémánt vagy,
Síma hullámvás és fénylő
Időről időre megtapadó
Színforgatagosan

Őrült cirkusz kelyhében
Perdül sz mint birtokos
Tova, s léteztetőn
Szertefoszlottnak
4 mp

LÉPTED
MOHA
FÉNYBEN
SZÖKELLŐ

HANGULATKÉNT
A MÁSSÁGNAK
TÚNSZ
EZERKÉNT,

pillantó
mostoha

nézőn
valóság

V E-re néz:

Jár már képzeted a merszben
Szemben léted a tapasztalat
hol voltál
Jeleként magamnak szétválok játsszón
Hisz mindenkiből kihoztad ugyanazt összefolyva a képeket
Halmozom árnyát megannyi víg görcsbe játszva
Léted mohafényben szökellő hangulatként a másság-
nak tűnsz ezerként

7 mp

M: ki lett útve. Összetört hangszin, kissé szepegve

Súgom füledbe:
a félő gondolat alig látott mosolya
megszűnik hirtelen

Kívüljárva az ittlét mozduatát
rakom át idejét látottan

2 mp

Megérinhetetlen pólusmetszetét
hirtelen meglép nem lehet

3 mp

Pillantó mostoha nézőn
a valóság...

9 mp

H: A lényeg tehát ez: a réten hol
a kislány kapált megjelent
egy úrszéllóvas legott egy cserjés mellett
és a vándor

B E felé:

És mire a bölcs tudomány és vajákosság
nem elég
megoldja az mi bolondot csinál ezekben
lépekedve meg tipegetve, amolyan jó fütykössel
ráérezve a másakra...

H: Volt egy tulajdonsága a vándornak
tán ezért kellett, vándor...

hogyan...
hogyhát megérezte jómesszi a másik mit
gondol

B: S kapóra jön ez fütyköse
hogyan tudja, a másik mi
ben sántikál

H: Képességével a hírt a jó
királynak megviszi.
Hallja hát csodát jó úr,
titkaid kell nekik meg a
vicceid

és ahogy elköszönsz
meg a hazudozás, hehehe

H: Ó az egyetlen akiből hiányzik mind

Sz: Négy defekt ez csak mindenkinél
fellelhető épp nekik miért ez kell
tőlünk

H: Hullámtalan – parttalan óceán az ő lelük
sokunk sokja kell át?

Sz: A vándor érzete mit beszél
El hányunktól mennyi kell hát

H: Fontos feleslegessel foglalkozz minek
ne dobnánk nekik oda mi nekünk csaknem
semmi
ha nekik ez kell
vihetik

B parodisztikus térdemelésekkel cinikus vihogással elkezd
föl-alá járkálgatni (10 mp/h), közben gúnáros felsőtest-
és törzsdöntések, oldalt tartott kartartás rájaszerű hul-
lámokkal:

Igen ám igen ám de nem áám de nem ááám
millió billió kerekecske gombocska
itt szalag a gondocska

mond

V felé

még mást is a vándorka?

megáll V előtt

V: fakó, tompa hangon, hasonlóan H-éhoz 8 mp
ha jól értettem

meg

tetézi rendeletük még egy fene
hogyan mit az embertől kapnak
a legnagyobb kincse legyen
de a mi világunk más
szenvedély havát hordja elveket s értelmeket
út porát hordja és csillagot követel
és miért jöttek minekünk csak sár
oldani nem lehet

7 mp

Sz: Mi előttünk hát kettő az út és irányuk igazságba
nem vezet

ám nézzük meg addig is nekik a sár mi
és ha lupénk jól nagyít már látható
hogyan önmagunk

H: Dögrováson levő portéka mely
utolsókat rúgva is élkedik
pedig kincsek mennyi elvenni soknak lenne jó
a két várúrt és más se kell
és csak ülhetünk

Sz: Tőlünk ezt nem kérik számon pusztán
az lsten

és mit kérnek tőlünk nem adhatunk

H: ez mindig így lesz

6 mp

Sz: Hát rossz.

B-hez:

mesterencem kit kivált irigyelnek a kiváltságosok
hadat összecsődítsd hív ide minden bölcsőbb
bölcset, s érzékeny művészt papot
messzejáró tudóst és vándorlegényeket
minisztereim és a generálisokat

B felrikolt, M felé

Juhé! TÁ tá tá tá tátátáá! „Keleti Pályaudvar szignál”
Asszony nép, kerek oldj
négyet is ha egy ki van
a gúnyákat oszd ki már
főjön a ház a pompa
a haditanács összegyűl tátátátátátátá

itt tartható az első felvonás és a második közti szünet,
hogyan aki haza akar menni, hadd...

az adott esetben való második felvonás

Terep ugyanaz. M segítségével átöltöznék. E, V és H elég
fancsali, kelletlen, életunt, érdektelen arc, a többi vektor-
talan. Amit M egy ládából kivesz, az acélosan fénylő fe-
kete selyemruha, kicsit szkfanderszerű, ezekbe beöltöz-
nek, minekáltal jóval homogénebbek lesznek, nemi jelleg
sem marad.

E H-hoz lép, hozzá:

Tudod

5 mp

azt nem értem hogy van most próbáltam
felírni valamit
nem fontos
de alig megy
betűket téveszték ésbár végül sikerült
a szavak nem enyéimék
rosszul köthettem a kapcsolatokat

H: Házikód nincs,

E: Engem nem boldogítana

H: Tévedsz.

Amikor télen a gyenge kályhába
egyszer

jól befűtsz és hátaddal is nekidűlsz
 érzed
 az élet átjár téli kabátodon
 befőtt
 mosolyog szeretőn rád a szekrényről
 magad
 szögeled be a púpozott pallót
 mikor
 észreveszed téged is lát valaki
 nyitasz
 ajtót s jön a koma hogy kész a kerék
 s eszel
 némán köszönsz és pipájára mutatsz
 9 mp. *Ezalatt E kissé megütközve és megdöbbenve H-ra néz, s látható, hogy vesztese*
E: Neked van.
H: Egy van hol ellaknom de hogy papírja kié nem tudott és belakom mivel segíték neki a helyiek mondják szívesen járna ez néked is nyugtató
E sóhajt, 4 mp:
 És azelőtt
H: Mi az előtt
 2 mp
E: Igaz
 És hová készültél hogy itt vagy
H. Barátomhoz
 6! mp
 magoknak énekelget
 mik kikelnek és szebbek lesznek mint valaha
E: ...azelőtt
H elneveti magát közepesen
 Azelőtt.
E: De táncolni nem kellene plusz?
H elneveti magát, most önfeledtebben
 Igazad van.
 Mondd, nem jössz
E: És mi lennék tán bőjti gyertya mifőlött csillag utat jelez vagy kéklő ég s dúdoló szelek magok haván halkuló zene erdőket gereblyéző hajnal dallamod keresem örökön megtérjen benne a féltő vad és a lánglobogtató erdőharc
H: Csak pompa. Nem is ezt keresed egyszer csinálj meg egy pár csizmát mint az az író és légy büszke keresni felesleges küzdés tudod ha a törvényt ismered
E sóhajt
 a világnak dolga rendben van csak nem tudsz e rend szerint élni visszafog s fenntart a képzelet
E: A dolgaim mind letárgyalták és az útjaimat elvették nincs meg a harcom békéje se és a jövők magom felfalták már nincsen senkim sem és semmim homokozóban játszom éjjel arra megy el egy vaksi koldul és biccentünk egymásnak meglehet.
 14 mp
M: Csináljuk meg hát a tükrét a dolgoknak lássuk meg hát az egy tud e kettő lenni
B: Kétszer egy az egy
 bár nem egyre megy
 a fene és ne én egye meg
 a botor, ki hőst fakaszt
 a hívó rom s a jövő der Kommende/the coming one
 ha elapaszt s rommá lesz
M: A vágyak tükre ez a játszma parancsol hosszas nézéseket amint nyerve magára ismer az ajakmozgás és célja kétirányúan hogy kié
B: Szép szép vagy tükre körödnék nekitán a legszebb te mondod szőlőjós ám honnan veszed eszemadta kölcsönibe a kritériumokat és premisszát?
M: A láthatóság kritériumát nem én határoztam meg-, de, még egy lépés, és láthatatlan leszek, még egy lépés és beteg vagyok
B: helyben
 ha nem is jár
H-ra néz, 3 mp
 derűd
visszafordul M felé, 2 mp
 bár megjárta az öröm viszontagságait és akkor e kicsi a nagyban az amint a történet mélyén mégis egy szörny rejtekezik
hirtelen jóízűen elneveti magát, 6 mp
 bocsának, Ó fejem
 fennen meghajtom, illetlen vagyok igaz
 csak az jutott eszembe egy hülyeség de kerek egy mondat
 2 mp
 hogy mehehehellem nagy hasát előreduzzasztva előre felé megy kakasléptekkel, farát nem riszálva, kezeivel nagy gömbmelleket mutatva – imitálva magán, arcát felfújja levegővel, és komolykodó-cinikus arckifejezéssel elkezd járogatni 4 mp és...
megáll és kivesz a zsebeiből 1-1 breznyszemöldököt, és önmagának felragasztja
 szőröm
újra elkezd csatangelni, demost gúnárosan a felsőtestét is fel-le mozgatja, fenekét erőltetve riszálja
 vastag
 hehehe
tapsolva megy. Hangszórókból megszólal a Leonard Cohen: „I'm your man” c. lemezéről az „Everybody knows” című szám, amit énekelget ő is. kb. 1 perc, utána zene elhal
 V-hoz ér
 mi kell még? he?
V: Az a tükrökép ha szavát nem feledte
Sz: Én is tudni akarom mondja hát kisasszony
 4 mp
M: Szerettem volna...
B félbeszakítja
 szeretni, nemde fantomka
 2 mp
M: ... és szerettem volna... uram!!
 a malmokba tükröket helyezni el hogy látnák vágyaik és... lemerülnének
E: kinek a melle nagyobb
 hadd
komplett letapogatja a nő melleit, kicsit kéjjel, a nő nem lép semmit
 Nahát nem sokkal de az övé
kicsit ellép tőle, de vele szemben marad, összecsapja kezét
 a torta persze még nem kész halljuk hát mit süt ki

négykézláb ereszkedik, M lenéz rá, és ráül a vízszintes hátra. M beszélni kezd, ezalatt B elkezd szexuálisan rángani és lihegni, belelihegni-lihogni M beszédébe viselkedése kihívó, mégsem mozdul senki.

M: És csak nézik csak nézik a vágyaik megzavarodnak a hosszú utak elmúltával is hogy a céljukat elérjék bár hallgathatnának érzésvük egy se csak acélballon buzogány fejük megragadható hisz meg akart hódítani teljesen az úrszél
2 mp
lovasa

feláll, Sz-hoz megy kezét előtte maga előtt összekulcsolja és míg a vágytükörre óbambán merednek el fogy energiájuk nagyuram s eltűnnek
B feláll

Sz: A gondolat tetsző és a képeket megörökíteni volna jó. Arra képes vagy-e

3 mp
lányom

2,5 mp

hogy közéjük mész és párat lekapsz

M: Ha fennséged szava ez a képek úgy is vehető, készek de nagyuram ötlete mi lesz halljuk-e hát

Sz: Csináltathatnánk a malmokba húspréseket hatalmas autoklávokat két személyre egy úrszéllovast meg egy

B: Parasztot

huszár meg paraszt alattvaló meg fölött való és ki csapja a turmixba orra ez már csak így megy vita sajna hiábavaló sok a paraszt üsd csak en pass nem lesz egy se ánpászánkábévává sok a futó bolond s bástya nem lesz egy se befutó királya

Sz: Lamentálások végét nem érzem, mert megtalálnunk kettőnkben a közöst kioperálni gondoltam helyén fekvőnek ezt az elegítő gépet. S ami bennünk egy oly kicsi csak tudomány érezheti

legalább már a végső kis építőkövekkel

fogni meg

ahol más mégis egyben van egészként kígyózva

az egymás körül perdülő páros spirál opera

'l

és vizsgálánánk meg alapos a fűzérre mi gyöngyöződött fel műként művelnénk a műtétet hogy a két egyből közös legyen a neikoszból philotész

B: Röhej mit szólsz királyuram a lángoló csipkebokorból vizet fakasztani s hágni rajt' megpróbálni és oda jutni megkorbácsolni a két világ közt e tengert nem érdemes

nem felel a tudomány erre némán cseng két operánk

Sz: A lehetetlen nem itt van hiszcsak időnek kérdése

ezt hozni létre

meghatározásunk gyatra

szitával meri a vizet

a kérdés minek

nevezzelek két azonosult más 4 mp

M: talán; föloldható

ha megnézzük saját jövőbeli céljuk

és tükörként vetítjük egymásnak

vágyait

vágyait hogy ki kicsoda

és egyiké-e a másik vagy

két rezzenetlen párhuzamsávok-e csupán 2,5 mp

meglehet; ez sem rövid

azzá lenni mit a másik kér tennetek zálogba szívetek elemek

2,5 mp

valószínűleg; véletlenre vár véten zengő érctorokkal és vicsorgó pófával az újkori tájké-
pablak árbócainkra és

kókuszligetes zátonyokra pokol-menetben

eléállsz

2,5 mp

tán; kollaborál az új vad

azzal mit még csak ő érez

hogy egykoron keletkezik

s a két kicsi sosem tud

a négyről

2,5 mp

lehetséges; letarol mindent

és fölszippantja magamagát

hiányát hagyva ott mindennek

a kavalkád káoszát

2,5 mp

esetleg; táncraperdülnek örökön

mivéből és mivolta nem tudod

és próbálnak mások is

ám nekik csak roppanás mi nekik ropás

és mosoly

2,5 mp

hátha; keményen meglop

a jövevény a

fene a fedélbe

mely fedezi és egy finom hang

úgy megjieszt ellopja szabad időnk és

csak róla beszélünk alihg találunk szót

mimagunkra többé

2,5 mp

feltehetően; majd valami rendszerbe próbálnánk

tenni mi onnan kilép hogy tudjuk egyáltalán

mi van bírkóznának az elődideák az előnyideákkal

2,5 mp

feltehetőleg; az egész teremkedés fittyet hány

az összes oktanoknak és csak árt

ha megszólalsz veszett erősen

reménylem

2,5 mp

netalán; csak zsilipnyitó ihol

kérdelek

belőled mi

nyitható meg

2,5 mp

netalántán; meg fog szólni s követi valahol

mindig béna hallgatás mert szava még ijedség

2,5 mp

valószínűen; mindannyian felfrissülünk

valami egészen újtól azt hiszen ott lesz

a bélyeg a fülén ez tanújel

és mi juhok felismerjük a juhot

2,5 mp

lehet; azt hiszik nem történt semmi

és elementek mellettük ti is

kedvetlen hálójában

a hiábavalóságnak

eredménytelen

2,5 mp

valószínűsíthetőleg; újra megjelenik újra megjelenik

és csak újra s újra ezt felfogni így tudod

és visszatér aminek vagy helyét nem ismered csak

idejét vagy csak hoppon állsz ott felesleg' várva

2,5 mp

netántán; ő a gyóntató?

aki a sorssávok keresztpontjain találkozik és

csak ilyenl lépethsz át egy másikra

2,5 mp
valószínűsíthetően; vele szövetséget lehet majd kötni
holott ne lenne a jósra többé szükség
és megtudhassuk mi a végső mozgató

2,5 mp
netán; csak azt nem akarják hogy örökkéig
latrok közé legyen téve s jöjjön le
válva hű kíséretől menetoszloppá hordító
gyilkoló fordított természetű mi mindent
kölsönadni tud csupán

2,5 mp
Kitárul a horizont és egy van
aki érti
küldött fentről
közülünk
ő
örökítse meg
a teremtés átalakulását

4 mp
Sz: Ki
mondja hát
az eddig fellelt legnagyobb igazságot
hogyan van minden.

4 mp
E: Addig bámulni míg azzá válni avagy
míg lehet – nem lehet
a játszmahagyó győzelem
vesztése ha álságba fogan
a látszás uralmaként

Sz: Magad teszed mi ellen kélsz
feleled

E: Megkötvén hiszem szavad magam is
pusztán végigmegyek mit mondtál
a végső építő kövekig
biztosan
mert ez a nehéz és nem a varázslás

Sz: Halljuk hát

E: Azt gondolom az időben folyósót nyitok
vissza mely előre indokol
és megvalósítani neked tisztad
szakállas...

2 mp
hehe...
tudósaid és bölcs filozófus akadémikusaid
majd jönnek kézdörzsölve hajbókoló kacsintással
hogyan persze hát persze, azt azt nem mi ne tudnánk
nagyúrral megcsinálni hisz alkotók vagyunk mi vagy mi
nem csinálunk egy gépet

Sz: Mit egy gépet tán kettőt

E: bérüket megfizessed és szállítsd le a kért
csavarokat meg miféleképpen
meglátod megcsinálják ha akarod zöldre
az időben utazó röplő gépet
és az Isten is megcsodálja kezét csipőre
téve az ugattatni is tudó gépet
beleül egy ember, hogy próbaképp megnézzék
tegnap a táncot hol vétette el azzal a kíváncsi
vonzó nővel aki másé lett
a tegnap holnapjától unos untalan
és ha intézhető hogy a botoré legyen az élvitány
akkor már minden jó és minden működik

H: Ha jól értem vissza akarsz menni
az elágazási pontig a primordiális egészbe
ahol a telepata és a fecsegő még egy

E: Pontosan így van
a dolgokat érted

B: Érti érti érti veszélyes ember

H: önmagára mutat
Ki – az??

B: a feltett kérdést úgy fogja fel, gúnyból, hogy a kézmű-

latás nem H-ra, hanem B-re állt

Hát én – a csuhás a gyóntató ördögfűzérű
papod ki kereszted fogja a szent inkvizíció
tisztító karjainál

M: Amit szól

H: felé néz
így igaz tehát a helyes oldalon állsz

B: Pedig ki hinné
igaz is lehet

M: én képviselem az érdekeid

H: Azt hiszem nem kértem sohasem diplomáciát

M: Magad sem tudod mire tartasz igényt
és a szívednek mi fáj...

B: ... pedig nagyon fáj mi tud-
juk igen nehezek az érzékek
irracionalisak midőn valósan létezők
ezért az emberben az emberit tartom
a legveszélyesebbnek

M: Csak arról beszél amit maga is megél
ha kettősen is
minek olyan amellyel foglal állást, hogy a hittől
elcsaló mi érzéki és nem kanonizált le
minden saját kiszögelléssel
mégsem akar őseredetihez jutni le az elágazáshoz
mert szembeállítás ez a Teremtéssel, s a klérus
tiltja a pogányságot

B: Szegény én

H: De önálló véleményed van-e
diplomata vagy
pusztán csak a reprezentáció reprezentálása
a képviselő útja

3 mp

M: A genezissel fordulni szembe nem szabad ez a fény
sáv melyről letérni nem szokás kik igazulnak

3 mp

Sz: Hát ennyi.
szép arcokkal vagyok körülveve
szavam nem volna egy szabad hogy legyen hiszen
nem mondhatom, hogy forradalmi a hangulat nun-
ciások és ispotályos diplomata miniszterek
mindazonáltal engem aggaszt ez a jobbos egység
elvéssz az újítás szele s bora izgulva szerettük volna
meghallgatni a képviselő úr mi nyitó ötlettel állt
volna elő és amíg ezen bábkodom kit vettek fel a
szűrők végleg ide, valami ennek kapcsán feldereng
hogy a képviselés az árnyék árnyéka csupán
hát miért van?

B: Ó, királyom a mondás
hogyan is van „csupán”

a „csupán” szót gúnyval ismétli
amilyen az eszkimó olyan a foka vagy hogy...

jött nevet

3-4 mp

V: Én az hiszem nagyuram utaztatni kellene ezeket a
gondolatolvasó széllovasokat bár a hatókörükkel és a
szállítási viszonyokkal most tisztában nem vagyok
ők hogyhogy látják az országban már megbocsáss mi
temérdek a keserv és a kín mennyi az elv és mi sok ki
nyal hát nem fog az ilyenektől kelleni nekik semmi

B: Még akkor sem etyepetye ha a legnagyobbunk
vagy legszentebbünk vagy alul talán legjobbunkat mi
nekünk kedves adjuk át arany tálcán
például ideánk hogy gazdag leszek vagy a szeretet ar-
ra is mondják ám hogy mi nagy nem is szólva a sike-
rességről avagy profizmusról de én aki csak állok
szembe
tegy csak nézek minek kell nekik
akármilyen is
körülvesznek engem a választhatóságok és a hatósá-
gok nekem van mit lépjek erre várok és szemem hogy
lehunyjam

ne is lássak semmit menés közbe
és ha ebből a kalitkából ha kilépek legális csak egy
maradhat visszamenni hogy vágyhassam még ezeket
ők azonban másutt kiléptek s valami Elszakadt nem
találják a képeket és idoloikat hullámok helyett heg-
geket kaptak és két hülye jóst
mennyre más az a világocska ha az elmélkedő jól
mondta hogy szerelmes a nyolc zöldbe és érték a vicc
megköszönik a titkokat és ahogy itt hazudgatok
hát én mit válasszak mindig olyanokat kérdezőnk ki
szintén kevés vagy ha nem ki akkor mi

széttárja tanácsalanságot mutatva karjait!

mi? ?

szélmutat az emberekre, a nézőkre is:

mi?

ki?

„takarodj”-ot mutatva!

ki!!

3 mp

oda, ahol Elszakadt?

magam is kérdezzem válaszmazturbációra?

a hely hol van

egy este ha jól emléxem az életem ünnepély volt:

És felfegyverkeztem az igazság ellen

igaz iszonyodom minden mesterségtől

nem terhel le a természet se a szellem

kilépek a királyiság szerepéből

megtalálni melyik állatot imádjám

a népnek ott mért is hagytam törvényeket

hogy a házmester is leköpjön és hányjak

palástot hagyok vissza s egy történetet

felkeltek egy forradalmat mely romba dönt

felkeltek balga népies veszélyeket

körülvevőimnek parancsokat osztok

körülvevőimnek lángoló kincseket

más élet is van kérdezik és mondják mind

más élet is más szentek több pénz és borok

lefogatom mert jobban fél kint mint magam

lefogatom

magam

ígyhátképp a két félív összeér

H Ennyit ér teremteni.

B: Az egészben az gyenge, hogy a szerkezetből

csak kérdés fakad és jó vagy ha

sok tarsolyodban megannyi a kérdés

mit becsültetnek, a mens terepén

amiképpen a pénzt a gazdaságban

nagy kár ez

s nem káröröm vicce ha

E *felé fordul* 2 mp

végigmész a másik úton hogy

teremteni

hol a válasz a fő

és eljutni hozzá nehéz

az első szó, amit ki fog ejteni, nyomatékositott

ez persze a nehezebb féle teremtés

6 mp

ami

2.5 mp

tény

2 mp

végiggondolandó, hogy végeredményünk

elég hasonló

és a két

2 mp

hát igen

1 mp

halmaz igeniscsak át-átbukik

a másikba

5 mp

az ilyen még jó mert egymást erősítik

lehetne másképp is ahogy mi

szenvedjük meg

kik az átkapcsolódási pontokat metszeni meg

szeretnénk

és visszanyújtjuk karunk a mássá lett létező

felé

mert nem ott áll hol mi s másfelől is jött

maga pedig különböző

lágy ujjakkal avagy ököllel

feleletet kapni

beteges-é vagy kicsattanó egészség

ha a másik kívánunk lenni

és csak hallga

kérdésközpontú színes világ ez

mily csalfa

a válasz meg nem adható tartalommal

kimondható általánosítás

semmitmondó üres

2 mp

képeret

3 mp

többnyire

1 mp

a másik bőrének irigylése

1 mp

bolondság

7 mp

E: Talán

B Talán, talán, lelkedben a Barlang megért-e már? ?

Unom

hogy nincsenek meg a kompakt válaszok

hát erről beszélek

nem érted

E: Miket szoltál – lavinaindító

és úgy érzem magam mint

középszerű udvari, hát mi is

1.5 mp

alkalmazott

egy gyilkos kinek hatalma van

a másik fölött

amaz a tehetség és emez is tudója

ennek

és bólogat becsapón s kinyírja mőcártot

pedig érti érti és érti

2.5 mp *személyesebb hangszínnel folytatja; most feléje is fordul*

de egyvalami elmevetésedben rém gyanús

receptiópatajaidban föld áramlik

a többi megfogalmazni közhelybanán ezért

előbb azonosítom a fogalmakat

hiszen hazudok, hazudok, érti? !

2 mp

a receptióban maga az anyag nyilatkozik meg

ha meghiszed

és ha a megfelelő receptió mű ellenében nem valósul-

hat meg, realizálódhat-e frontján... egy gondolat-

nak?

B: merthogy a gondolat egy mű...

E: ... előbbieidben

B: ügyes csapdavesés hogy elkerülöm-e a gusztus

a gusztusom

normába esést

valóban. A tárgyat jól nem mértem föl

pusztán csak felvetés aligha jobb a lenézett

kérdésnél

de a kesztyűt felveszem mindegy ki is dobta

és megpróbálom önállósítanom

a receptivitást önmagam ellenében

E: ki vagy

ekkor

B: Csalfa erő indulat és tett között
fokozatok ahogy a dadogós
beszél in dulat érzé kenység gígeny kérdé:
öt lett aka – raccán dék tett

4 mp

E: Elég jó bár történetünkben történetietlen
és mint ilyen elégtelen
mert azt hitted, a felismerés a felismerés és a felis-
merés megismerés és eme megismerés az eidosz fel-
lelése magad
ki azt hitted száz hamuba sült pogácsa van a zsebed-

ezalatt:

E: A léted tisztelem
magam ennyire sose
éltem
a játék mindig elma-
radt – és egyszer
egyszer volt egy bará-
nóm, ki elhagyott
azt mondta nem kell
neki olyan kitől nem
várható nemvárt
reakció

5 mp

majd motyogva
sosem mertem felvál-
alni a vadságot
pedig kellett kellett
kellett

2 mp

hogyan honnan

1 mp

azt nem tudom, de
éreztem

*majd a következő szót magyarázó
stílusban*

é-rez-tem

elbizonytalanodik 4 mp

mit is

3 mp

hogyan felejt az ember
hogyan is van az a vicc,
mit felejt el egy öreg-
ember először,
először is persze a neveket

2 mp

aztán

2 mp

a számokat

2 mp

aztán a...

és itt kell nevetni, haha

szóval hol is tartot-

tunk

franc emléxik

vagy hogy is mondja a

Nagymester,

*fennköltté teszi, kicsit gú-
nyosan a hangját, így idéztek
a XIX. szd.*

hülyéi, e hangszínnel

..... de itthon, ez itt a

közjáték; ez jólnevelten

vet föl pusztán habkönnyű

kérdéseket; ebben a jólnevelt

kis városban, hol jólnevelt

senkik szelik át a teret semmit-

mondóan; itt a közhentésüket is,

áhitattal jegyzi fel a krónika...

ben

B: *sír kb. 60-80 mp-ig*

E: A válasz-világot kihívandó...

2 mp

neked volt igazad

*ettől kezdve, amíg másként nem jelöljük, két dialógus
hallható a 2 pártól egyszerre. Az előbbi E-B páros a szín
egyik oldalán álljon, a H-V páros pedig a másik póluson*

B: *tovább sír, halkabban,*

V: Azon tűnődöm átmehettem-e

én abba a másik világba

2 mp

persze ezexerint nem

1,5 mp

világos, hogy akkor nem két

világot adott hanem három

legalább

H: Egyse.

V: Csak a felejtés és

hát tudod ha előtte rohansz s nem

érhet utol

H: Egyirányú gondolkodás rétegeltsége

szinte semmi bár

az tény, hogy tagolni felesleges

V: Mindig más és más

új helyek és szentek

H: Új vizek és terek, mit terek, mező-

földek csupán, ennyi összesen

V: Én erre rászoktam az életemmé

lett s úgy vettem magam rá egy

új értékes tájra mint

vadállat étkére

H: Pusztá-

n

arról van szó hogy kieresztettél

s mint olyan

annál gyöngébben

1,5 mp

azért nyugtalan se légy

ott még nem tartasz hogy

gúnyolni lehetne téged

V: Hahogy beszélsz belőled

a hideg szél fuvall

s magamat futonc nyikhajnak

érezem csupán

H: Semmi másról nincs

szó

csak arról, hogy egy egyszerű bár-

dolatlanprogram hajt téged

hogyan mindig máshová menj

az elviselhetetlen okán.

Na az javasolom zárd ki

V: És akkor ki leszek

H: Kileszek mi leszek felesleges

kérdések csupán

követei az útnak

V: Az út is felesleges maga

még ha én le is horgonyzom

H: Meghiheted

puszta lejtő

V: S fennlenni azt jelenti

ott állni hol látni lehet?

H: a piramisnak egy a csúcs

V: hogy nem unod el magad

nem értem

H: Hallottál-e olyasmit, ki a másik

világból honnan visszatérni nem

szokás visszajött s lelke

ohh az én regényeim... nem
 éppen világrengető...
 4 mp

még most sem tudom
 hol
 tartottunk várjunk
 csak aha
 persze, az aki azért
 lépett le mert nem
 várhatott
 tőlem nemvárt reakci-
 ókat, haha...
 igaza volt
 én is otthagytam volna
 magamat
 a kis cafra, de mennyire!
 bár
 ha még több
 érzi hogy egykor majd
 egy kapcsolatom oly nagy
 lesz
 azt mondja majd egy
 lány hogy
 azért hagy el mert nem méltó
 arra, nem tartja magát méltónak
 arra, hogy engem szeret-
 hessen, s ha az a kis csaj ezt
 érzi, hogy majd évek múltán
 ily pozícióra jutok –
 végigkísér mégis az úton
 2 mp

*fakó, színtelen hangon a kö-
 vetkező 6 szót:*

de nem volt ilyen egy se
 1 mp
 mind visszament a lacipecse-
 nyéjéhez
 3 mp

Szóval igen, most már biztos
 mit akartam mondani dani
 azt hogy mily jó hogy mindenki
 milyen más
 hogy annyiféle a teremtet
 teremkedő

és hogy annyi mindent meg lehet
B: Csak rá ne kapjon mire rászok-
 hatik és függőjévé válik
 az esztétikai kéjnek ahogy még
 a csiga seggére is benéz mint
 ingyenc mágus és anatómus mumus
 szinte undorító ha valaki
 kéjelkedik és kéjelődik abban
 amit a másik teremtet mert
 teremkedhetnékje támadt

E: A „szinte” mit jelent
 hahaaa
 nemrossz

B: Hát persze de mit moderáljam

én is ha te is
 irigyelted a vadakat akiknek
 reakcióik radikálisabban rea-
 lizálódtak
 2 mp
 szeretttük volna azt hiszem
 ennyi az egész
 kicsit előbb lenni nagyobb be-
 kezdésekkel és testfelszínnel lenni
 meg az életet
 mélyebben

isteni békével volt teli

V: A vándorlat baj gyümölcse hát

H: Tudod te is láthatod

4 mp

és ha így jársz beláthatod

egyszer

átveszi a kormányt az a pont

melynél mélyebbre szállni

már nem lehet

tovább kérdezni értelmetlen

V: Minden idejut?

7 mp

V: Minden idejut

4.5 mp

dehát akkor ez mi ha nem

maga a

5 mp

és ne fussak

a bölcsesség hova visz hát

hová vinne hát

két milyen rossz lehetőség

most már kétlem amazoknak oda-

kinn a normáltságát hogy ez

kell nekik

H: Az ő fejükben megvan minden

V: S látod mégis lépnek

igazad hát nem lehet

H: Csak így tudsz gondolkodni, a

pályáraállítottság maga ez

V: A srófjait az ember miképp ál-
 líthatja át?

H: Pedig már hallanod kellett

sok helyütt megfordultál

V: Elképzelésed az nem megvaló-
 sítás ki lép a dilemma elől

H: A választást meg kell lépned

egyértelmű ez

V: Meglógnom nem szabad

milyen undorító ez egy-

maga

H: Voltaképpen egyazon dolog-

ról beszélünk, a Hely

szeretéséről

V: A megfajtás a megfajtás az mi

az volt ha te benne vagy

egyál

talán

H: most neveti el magát először

és utoljára

Már rég tudnod kéne de te

csak mész csak még

V: eddigi testhelyzetét –

bármilyen legyen is az

ebben az utolsó dialógus-

nál – megváltoztatja, de a

beszélgetés holtpontra jutván

elhallgat, elhallgatnak.

E: Ahogy a vad falja föl

a másikat

mert az ő szintjén a legtöbbet nyújtja a fölfaltnak,

azt, hogy amaz az ő léte 2 mp

dögletes boldogság

dehát igen ez az ne kerüljük ki erről szól az ügy a tel-

jesebb

jegyében

B: Úgy érzem mint aki megereszkedett ki nem köti már
 ki mindenütt előfeltételeit

E: ... s megszülte végre lelkét

- B:** ... mely életre kap
a cudar
a test s
szellem között
- E:** S hogy nevetjük már a teljesebbségre törő igényt
mily kamasz tavasz
B-t utánozva, azzal szimpatizálva, teátrálisan, kedvesen gesztikulálva:
csup
- B:** most először neveti el magát a más viccén
és persze eszembe is jutott ne haragudjál rám
hogy mennyire lerágott konc
mit mind mondtad már
felfalunk
2 mp
- E:** Hagyjuk abba?
- B:** Melyikőnk meri
- E:** Soxor nem tudom öreg
van é ránk szükség
egyáltalán
vagy mint ekvilibrista
ki azt képzei a parkett vonalán egyenez csupán
szolipszistaként
azt hiszem kedvemrevaló
e rossz világ
- B:** Hogy álmodta-e valaki a teremtésbe a kellett
a fene emlézik már...
- E:** jóízűen elneveti magát e szemtelenségen
- B:** ... vagy csak belekelt
1 mp
- E:** szimpatizáló hangnemmél – mostmár érezhető rajta,
hogy nem riválisként kezeli a másikat, hanem barátként,
barátképp
ezt a rohadtat sosem tudom hierarchizálni
mert eredendően
az lenne, hogy e kellés alárendeltje az oknak, amié a
hatás az idea és a forma, amiké a mozgás a menny-
iség az érvény a minőség s az érték, amelyké penig-
len az igazság, amié a törvény, ami után a relációk
jönnek s csak ekkor
a kellés
de a fura alak ki-kiugrik s megelőzi rendurait
3 mp
- B:** Meddig?
- E:** sóhajtván – kicsit heherészösen – elneveti magát
Kösz.
- B:** Szóval?
Melyiket?
- E:** Hogy a teremtettségek soxínú heteragenitásának
örüljünk-e
inkább avagy
a vágyakat
tartani kordában inkább
4 mp
- B:** kész örülés
- B:** elmosódik ekkor a képzelt
s a valós
közti határ
előnyével persze annak
hogy még mindig kérdezheted
a manipulálás honnan jött
persze gyenge
vigasz az ha már csak az marad hogy kérdezhetsz
még egy jó kortyot
- E:** És más semmi sem.
Ez a beszélgetés is megfeneklik, kb. 8-9 mp csönd.
*A rendező dirigálhatja a 4 figurát, hogy bizonyos átren-
deződéseikkel, helyváltozásaikkal, a mandala milyen for-
mációit vegyék fel egymáshoz képest – járogatás, „verge-
hen” beszéd helyett.*
t=x mp
- M:** Amit viszont nem tudtunk meg
hogy mitől szereti a lét
*gúnyosan meghajol, szalutál egy azonosítatlan lény felé,
de mindebből is kitűnik, hogy produkálja magát B előtt*
kezicsókolom postásbácsi
1 mp
a heterogenitást
2,5 mp
mrt úgy tűnik
2 mp
logikusabb lenne az egyönytetés de
legalább is elementárisabb
ha mást nem
megtudunk nyalt-e be valaki valakinek
- B:** valakibe
- M:** odaszimpatizáló nevetéssel
Igen igen egy jó benyalás
a heterogenitás
1,5 mp
- B:** Geni táliám
zseni vagy iá iá iá
- E:** Azért ebben van valami hogy
megtudjuk okát
és akkor a mi kérdésünkre is több a válasz
2 mp
- V:** ... hogy mitől van a nehezkedés
M és V összenéznek, egymás felé kezdenek menni
- M:** Nagyon jó lovas vasutas repülő, szerető
csak az a baj hogy pont azt kérdezi mely
baj az egész lényét bebéklyózza és páncélos
csatokkal fogja fojtón
ha pedig
ide juthatott szépszerével nem szedte
kár érte
fitymálóan int
Isten veled sofőrember
- V:** Adni tudsz-e valamit?
- M:** Az utolsó amit megtehetünk hogy
integetünk
odaér hozzá, csábosan néz rá közvetlen közletről, majd
megfogja
annak állát
egymásnak
„viccelődve” felpattintja begörbített mutatóujjával
annak állát
- Sz:** Ez jó. Erről még nem beszéltek. Ámde erre
a válasz, erre a két dologra
mi lehet
megtudnunk
2 mp
tudjátok
2 mp
mi!
- B:** Hogy ilyen mélyre lenne elásva
a kutya és a
csatabárd
mely mint egy jatagán
vágta miszlikbe iszkiribe de izibe
őt
s csak főtt a terv mint jobb csülök
mi balesetet kerülni ki nem kérdez vissza
1,5 mp
nem hiszem
Az eltérés nem oly régi a vicc és a telepátia közt
- E:** Hadd legyenek ellenkező nagykirály
ha az áll fenn miről szólsz akkor a két világ közti
tagadás oly tetemes
feltehető, hogy ha az egyik pólus azt mondja én
vagyok
a másik nincs
ez esetben nem is érintkezhetnének képviselőik

anyagian
1.5 mp
mivel azonban
ezek
2 mp
ITT VANNAK
az eltérés ideje*lasting: Zeitraum nem az azóta való
és csak élőlényi a deviáció
Sz: Legyen neked igazad még könnyebb is de ha már
felöltött rá mit válaszolnál hogy mitől van külön-
bözőség
E: A különbözőséget csak mi látjuk különbözőségnek
pusztán praktikai penitencia
B: *kezét szinpadiasan a szája elé teszi, súgást jelez, kissé
le is hajol; mindezt a Comedia dell'arte stílusában*
penicillines péniszpóc
1.5 mp
pálpusztával
E: és nem mondanám mégsem hogy
felfogás kérdése
szerintem
az áll fenn, hogy a fizikai világ egyes porcikájában
inkább
anyagi hol inkább az anyag sűrűsödik s dominál míg
másutt épp ellenkezőleg
hullámtermészetű, és itt az anyag ritkább
Sz: Túlsúlyrajutások mint besűrűsödések
olyan ez mint valami pép főzése
E: És ki tudja különb-e
s a gondolkodás eleve egy előre kitaposott
pályarendszer amit még nem futottunk be és ha maj-
dan be is futnánk is kiderülne
H felé fordul
hogym semmi értelme
hogym amiről mi azt látjuk különbözőség
az egy másik dimenziórendszerben pusztáncsak egy
bálna bordája egy fénytenger partjára vetve amikor
épp ráürít egy fölötte ellebegő gömb alakú szomorú
lény
valahol
a manipuláció fukai
beláthatatlanok
azt hiszem
Sz: Egy képzetes dimenziót vetsz fel mely
szellemi és anyagi egyúttal
de nem tudom egysíkú-e ez a vonulat, ez a kiterjedés
és milyen
E: Hogy rend van-e hogy csapott-e szét valaki
valaha is
és kik között, nem tudom
Sz: Ahogy beszélsz az tűnik ki
elég nagy az univerzum ahhoz, hogy
egy helyütt rend legyen egyöntetűséggel
míg másutt káosz heterogenitással
avagy ezen különbözőség renddel jár
vagy épp ellenkezőleg, a káosz homogenitással
E: A perspektíva törvényei arányaiban
mindig előkerül
és itt is csak nézőpont kérdése jó király
Sz: Ugyanaz a különbözőség
nevet
persze fentről semmi, de alulról sem látszik a fenneni
differencia
V: Már ha szabad magamnak közbe-közbe
szólnom
hogym
ha jól értem magukat akkor
a különbözőséget úgy fogják fel, mint útjelzőket,
melyekre rá lettünk
idomítva hogy mittudomén te most mehecc erre te
meg öreg arra, dönthetsz és még azt is hiheted, hogy

látod teremtmény mily tág is a világ
E-höz fordul
aztán meg itt van ez a pályarendszer hasonlata a fene
essék bele hogy mondjuk sínek vannak előttünk
aztán meg ezek a sínek egyszer csak bemennek már
éppen akkor amikor kezdene jól jó lenni minden és
kiderül, hogy valami sínakkal fejeződik be aztán meg
csak ott maradunk az erdőben
Valahogy olyan ez, mint amikor beszorok valamit
egy számmal, majd ugyanevel elosztom aztán
örülök hogy jó, pont ez az
H: Ez az.
V: Ha pedig ez így van
minek leélni
ezt az egészet
H: Majdnem így van
V: Mert lehet, hogy az egész hóbelevanc értelme az,
hogy a kultúránk
legyártson egyszer egy selejt bikacsököt ami jelzés
egy távoli rendszerben
valahol
ámde valamit akkor nem értek
H-höz fordul
és ez az hogy
maga miért él?
5 mp
H: Heveslelkű barátom
abban igaza van
hogy látszólag az egyetlen szabad csapás ha kiszáll
az ember a partiból
ámde bepálinkálni a törvényeket
és túlélni őket
magasabb
B: Nagy színészet
H: Nehogy azt higgyük.
Visszajön az ára a nagy biztonság érzetével
ahogy belül kacaghatunk
a marionetteken
körülöttünk
V: Ezért nem hullás
H: Kedvesem jó utat
sokat tud.
M: *hátraveti a fejét, haját hátrasimítja, mint amikor
valaki haját mos, de nagyon nőiesen, szinte sexyn. Euvel
a mozdulattal azt kell bemutatni tudni, hogy miképp vál-
hat földi lényé égi*
Urak urak azt kívánjátok csak
elhíjteni velem hogy mennyi a szín s mily pompa
e kavalkád bennetek
mennyi van belőlük
választásaitok maguk az esszenciák
én csak hadd válasszék belőletek. Ámde az igazat
megvallva ez az egész pusztaság
túlzás a
világ nem oly heterogén mint amilyennek látszik
lényegileg lappag minden más mögött az egyazon
üzemanyag
5 mp
E: Arányok násza ez
B: ...ára ... nyom ... matszato
E: Értetlenné válik, nem tudja, e közbeszólás B részéről M.
lenézésére utal-e, vagy arra vonatkozik, hogy E és B közé
ékelődjék, álljon
5 mp
torok köszörelése
Ez egy olyan dolog
próbál intellektusával, ismeretkészletével dominálni M
előtt
hogy érezzük a világegyetemben a különböző anyag-
sűrűségeket és anyagi természetű egyéb más össze-
vontatokat, persze mindent más és más mértékben,

de olyan, amiről tudunk is, alig van köztük
M *feléje fordul, kezdi a figyelmét E lekötni; tulajdonképp
maradéktalanul figyelme most kezd E felé orientálódni*

E: Érezni ha egy távoli csillagon
valamely kráter pereme beomlik
vagyha mégsem ültettek, ott, el, valamit
avagy az egyik helyen kiütött harag a másik helyen
érezhető
tudni lehet ilyenről hallhatni már
a kérdés mindösszesen
annyi amennyire nem ismert az aspektus és
a perspektíva
hogyan meglehet, az, hogy mi itt ketten most perleke-
dünk az egy másik nézőpontból egy teraszalmafá
egyik termésének a lepottyanása vagy egy felszálló
buborék valahol egy erjesztő hordó fenekén de meg-
lehet az is, hogy valami antennaféle csuszamlós és
cseppfolyós kékes-barna neonszínű test felszerelése
valamely bolygón egy gömbalakú házszerűség tete-
jére
a fizikai perspektíva pont persze penetráns egy problé-
ma mert összeállítanod a koordinátákat csak
egymás függvényében lehet s kezdetnek nem
adott az archimédészi pont
mindegyik mozog egymáshoz képest mivel nemcsak
a hol fontos; hanem a mikor és a melyik is

Sz: Ez azt jelenti, hogy egyazon helyen több világ
is lehet...

H: *eddig ült passzív, de most feláll; arcán egyszerre két
különböző érzélem látható: a leleplezettsége és a meg-
döbbenése, ám ez a megdöbbenés nem a leleplezettség kö-
vetkezménye, hanem épp ellentéte a leleplezettségnek; va-
lami olyan, amire azt mondanánk, hogy meglepő-
dés. Látható, hogy az a sziklaszilárd tranquilítás, amely-
eddig jellemezte, elporladhat.*

5-6 mp

Mi

V: De beállítani nem lehet azt a Hol-t

a jámbor
rámutat E-re
erről beszél

E: Pontosan

B: Konvenció kérdése kötni önkényünk a három
valamelyikéhez? S a kezdőpont a kiválasztottan mi
az értékelés ekkor mi

H: *olyan hangszínnel, amely egyszerre fenyegető és
könyörgő is egyúttal*

Ha szíveskedne
körülfordul állva, de végül is blokkol E-nél, attól kérdez,
annak szól

ura-

2 mp

ságod

3 mp

megmagya-

1,5 mp

rázni a dolgot

E: Arról van szó szerintem, hogy az igazság miszerint
vann minden
sok dolgot von maga után s tulajdonképp ezen imp-
likálások világuk maguk.

A három tényező, a Hol, Mikor s Melyik olyan mint
három maga körül keringő égitest más és más
nagyssággal sűrűséggel és távolsággal úgyhogy vidám
egyszerű dolog számítani ki miképp konstellálnak. De
ez csak egy ábrázolás sematizálása az estnek amit
azért mondok így ily egyszerűn, hogy én is értsem

V: Ha jól értem akkor egy felszínen több világ is lehet
és közlekedni köztük nem lehetetlen

E: Nemcsak lehetséges, hogy válogatni a melyek
között, de az is felvethető, hogy egy bolygó időszá-

mításában vett 1529. évből, annak is a legyen mondjuk
C 5342 F X 9 valóságvariációjából ugrasz az 1997-es év
T 47CI variájába

Sz: Azt mondja meg nekünk az egy felszínen
hogyan így leegyszerűsítsük magunkat
szóval a valóságnak egy időben és felszínen
3 mp
közlekednek is ezzel egymással?!

E: Meglehet van miközülünk egy
ki tudja ezt

*ezen két utolsó szó oly tónussal lett kiejtve, hogy nem
egyértelmű, hogy kérdő mondat-e avagy pedig kijelentő*
és mélyen hallgat
titkot rejt
rejtelmes retteneteket

V+E: Az űzött rokon

E: Hogy a lény nem fér helyén s ficorog
mint sajtnak a kukac

ősidős

az viszont nem hogy miért inkább eme költséges dol-
got választjuk ahelyett hogy ülnénk veszeteg mi
jóval olcsóbb
nem tudni

H: Ha nyugton maradsz s vagy merev mint
holtát színlelő pocok
akkor megvalósulások miriádjainak eredője
mint...

... mint

mint vízoszlopnai föled tornyosuló óceán tömege
nehezedik rád s nyom lapít szét és éltető az csak mi
visz húz vonszol ki...

E: ... és ez az amikor azt mondják
az ember unatkozik

Sz: Figyelmes állapot figyeljetek

E: Mert mit mondhatok ma még csak az
unalomról

szemben az undorral hol mindig van a
dolgok közt egy* Eins; one mit fokozottabban érzünk
rothadottabbnak, itt ilyen kiemelt pozíciójú dolog
nincs és...

vagy épp ezért avagy ennek ellenére, a dolog nem
érdekes, szóval lelki lerobbanás nem következik be
csoda ez az első glancra hiszen nem a banánt
unod hanem
az Egészet

3 mp

s mégsem omlik bele az ember

H: Pedig ezerszer

2 mp

nehezebb

E: Ahaa pontosan

majdnem pontosan

téve hozzá ugyanis azt, hogy
habár ez esetben is minőség tűnik el azonban ez
nem taszítja

a személyt

a nemlátásba

H: Ára persze van mint szinte
mindennek

s ez a passzivitása mely a jelentkezett összes dolog-
gal
szembeni

E: Ám a kvóta kicsiny szinte semmi ahhoz

bizalmasan H-hoz lép

hogy ennek révén

2 mp

ostobák nem leszünk

nemdebár?

A nekik

körbemutat, H tekintete ijed

feltárando persze az tehát miféle passzivitás az mely

nem hagy legurulni a lejtőn s látók maradunk a hegy csúcsán?
 az
 1,5 mp
 ilyen
 2 mp
 passzivitás vagy micsuda
 tehetetlennek megítélt unalom valami halálosan
 aktívra épül?!

4,5 mp
 H: olyan arckifejezésű, amelyik az elképedt és a leleplezett között van
 azt mindenesetre feltételesen már megkaptuk
 hogy miért van az unalom hátterében
 az hogy elegünk van magából
 az egész világból

H szemébe néz
 képletes hasonlatából az óceánnal nos megkaptuk ez helyes is
 ám itt több elágazási ponthoz is jutottunk
 ezek közül az a legfontosabb indóház azonban mire az van pingálva hogy rendszerként áll elő maga a megészelt világ is és az is ki észleli
 s e két struktúra közt hasonlóság áll fenn
 az ember...

B: ... nem is hinné
 E: Hogy aztán azért nem butul el az ilyen mert nincs egy konkrét dolog amitől undorral fordulna el, hiszen mindentől iszolyog s csak ennek következtében nem záról maga elől kellemetlen dolgot, avagy mert a fen-nebbi hasonlatossággal él-e azt nem tudom

Sz: Szavad ha jól ki minél nagyobb a különbség a fel-fogó és a felfogott között
 a rendszerek volumenét és összetettségét illetően, annál inkább van lehetőség egyfajta lelki retardációra, melanchóliára és fordítva, minél hasonlatosabb kaliberűek annál biztosabban érzi magát emberünk

1,5 mp
 mert nevezzük így csak... hogy... „emberünk”

V: És ki így érzi magát
 ül csak babérjain

Sz: A két rendszer hasonlatossága tehát az ami az ő aktivitása

Sz+E: és ez az amire „passzivitása” épül

H: Elég!
 helyet avagy helyzetet vált
 Pusztá badar huncutság nincsen se eleje se vége
 miket össze nem hordanak

V: tudálékosan, jobb mutatóujját dorgálólág emelve fel;
 H felé lépdel
 a holtpontló vándor és a hasonló
 szerkezetek
 mely a fűzfapoéta egység bizony biztosítja
 aktivitását
 titkon

B: Brávó, idegen!

E: Jogi
 1 mp
 szempontból
 1 mp, H felé
 hadd tegyek fel uraságodnak egy kérdést
 megtehetem
 ez az utolsó szó megint a + és a ?+ között van

H: Ha most itt
 a többiek felé fordul

jogi kérdésről van szó...

E: ... akkor nem mondja nekem ki hogy én
 mit fogtam akarni kérdezni, hanem bevárja szépen
 kérdeztem, mi?! Dehát jó, meglegyen
 szóval milyen egyszerre haladni át a világegyetem

összes pontján? Ízlik?
 7 mp

H: Látják hogy ez egy örült látják hogy ez egy örült
 hát nem hát nem az
 16 mp; H leül, homlokát jobb tenyerébe téve fejét lehajt-ja; a többiek M kivételével szép csöndben körbeveszik: E - B - Sz - V

M: a szín ellenkező pólusára vonul el, ott szerez egy kisebb hokkedlit, arra ráül, tartása magábaroskadit, hangszíne sötét és tompa
 Hogy mindig csak ámitás
 8 mp
 és hogy én meg a varázslás
 6 mp
 a valós hogy ellep
 a szem észre sem veszi
 szó nem fogja
 meg nem érintheted a-karod
 bármeddig is ér
 annyira kell az embernek valami – valaki

AZAKINEK
 megsúghatjuk a titkolt vágyat s beleképzelhetjük
 pedig belül: szinte semmi

3 mp
 amit a legtöbb kihagy
 3 mp
 az a horda
 vágyszádra kattanó kárvágó kaloda
 mert
 2 mp
 igen
 2 mp
 csak az erő mi önmagában hordozza maga ellenek-torát
 rák-e a méhben nem tudom

B: otthagyja a többieket, odamegy M-hoz
 Milyen visszatartásról szólnak

M: Mikről beszéltek nemes
 szép igazán kecske szavak ám fortélyos baja a dolog-nak
 pusztáncsak annyi hogy megoldás
 nem lesz
 persze, ohh mily ostobán mondok

5 mp
 hát
 2 mp
 azt tudom
 2 mp
 azzal tisztában vagytok ti is, hogy megoldáskák van-nak és mindenkor lesznek is dehát
 azt
 1 mp
 próbálom
 3 mp
 tudomásotokra hozni hogy elfogadható köztük
 az áfiumra nem leszen
 hiszen kiterjesztetek vonatkozásba hoztok és mér-legeltek dolgokat

B: ... ahelyett hogy koncentrálnál...

M: közbevágva Nem nerm összpontosításról van itt szó
 a vágyakat kell kordában tartani itt
 az ötlet nem új nem is...

lemondóan legyint
 ááááá

B: visszafordul a többiek irányába
 Figyelitek?
 A fejébe vert szöveget mint tudást kivette s fején találta
 ott hol megcsókolja
 a Vágyó
 3-4 mp

viSSzafordul M felé

de
2 mp
azért jó
igen be

E felé
kell
lát-

M-hoz vissza

ni mert a vak is láthatja hogy mederben kell jó
zsilipek közt tartani a vágyakat különben
elszabadulhatnak
némelyikük elvágat s magamaga marad
ám nem hónapban
mások maradnak helyükben miközben
már nem önmaguk
bimbózva dagadnak s leválva szaporulnak buja
dzsungellé
önálló életté
s ki vágyta-gondolta őket már nincs is többé
az egész már csak képzelgés az önmagát képzelő
gondolat
és ezredévnyi az idő meg még egyszer annyi míg elő-
ször, jár erre valami utazó hogy beletévedjen ezen
ős-erdőbe

3 mp
ohh nyomjeleket így hagyni csaknem felesleges

B: E vészt miről szól sz
kikerülni miképp lehet
pótlásaink
így vagy úgy de kiépültenek
most e falakat rakni át
mennyit és hol?

M: Ahol kapir...

B-re néz

...keresgélni kell az az a toposz mely
a manipulálhatóságra vonatkozik
hogy ki vagy kik vezet avagy vezetnek az orránál fog-
va melyeket

B: hoz valahonnan egy széket, és M mellé ül
Ezeket a szinteket

E-re néz

és kapcsolódásait mindenfelé

4 mp

nos

3 mp

bírod-é?

E: Ezt még sajnos össze nem gyűjtötték raktárlistába,
vele nem rendelkezem

H+Sz: Alaphiány.

2 mp

B: M-hoz

Az általad mondott kalodák s követelt kordák

1 mp

igen

fontosak

ha

nincsenek

2 mp

elmosódik képzelt és meglevő közt a határ és ez csak
manipulálja megkeveri az embert és

bolonddá

5 mp

teszi

18 mp

Sz: feláll, gondterhelten, hátratett kézzel járkál

H: Csáva

Sz: megáll, H-ra néz

Ha... itt... vagy

H nem reagál

a többiek felé

az irt megtalálnunk sebesen kell
tapsol párat, hangját felemeli, de nem teátrálisan
az udvarrendtartást kéretem és a haditanácsot!
a szereplők átrendeződnek: mindenki feláll, Sz leül egy
hatalmas háttámlás székre, a többiek előtte

8 mp

Kellene hogy szóljak a Királynak a Királyhoz de
unom magam
már nem érdekel a másik se
a dialógus mit mondjon a monónak
beteg számár
bőr
hús
szalámi
prés
házunkban
hát
hat
sajt...

B: közbevág

...legyen a talpán, ha

2 mp

Sz: présjelét ha lelé jelét e honban

hal állá fel nem koppan

B felé fordul

nehogy az orrára koppppincs

mert ha csak hajtincse egy az nem sok is görbül,
akkor hopp

szemöldökét teátrálisan felvonja, jobb mutatóujjával
oktatólag int felfelé

B: másszor

hopp

3 mp

tibi, ma neked

holnap mehetsz

a

a híveddel

a jó hírekkel

szövetségbe forrandó

propagálnod mit akarsz

Sz: A prés mely

hal szőlő avagy sajt

nyomására szolgált

most nem más mint mi minap megintcsak hangsúly-
oznánk a

pedagogizált húsprés

kihúzza magát, mint egy angolszász ügyész, kicsit német
filiszteresen

a tudós

társada

lom

hölgyeim és urrrrraim

ma is

/mint mindenkoron/

kitart ama stabil, és

/mindenkor – kéremszépen – stabilisnak is maradni

tudó/ meg

dönt

he

tet

len

nézetemellett miszerint

az ellenség megsemmisítésének egyetlen tudomá-
nyos módja a már felvázolt húsprés

/kéremszépen/

merthogy!

pászirnyákoljuk be autoklávunkba a két autochton
mobilitás gondolkitta

persze

hát

az

emberekre
és a
és a
és ő ő ő
hát ugye
ezekrea ezekrea miszogyákra nevük mi is
a V felé fordul, kezével úgy hadonászik, ahogy azok
gesztikulálnak, akik hirtelen elfelejtettek egy nevet, és már
a nyelvükön van, csak..., csak...
nó hát a kardinális úr ha megmon...
V: űrszéllova
Sz: Ááááázázz, űrszéllovas maskara bót az
volt az az űrszéllovas
Szóval amellet rendíthe...
állát megfogja egyik kezével, fejét töprengően kissé leszegi
...tránquillitásnak ma is meglészen az eredménye
kéremszépen
a húsprés a megoldás
mert az urak is beláthatják – s nem kell ehhez ter-
mészettudományos ismeret, festették már önök is a
kisdédóvótól kékkel és pirossal hogy mi jön ki
ilyen egyszerű ez
nosza hamar
belerakjuk emberünk...
H felé néz, tesz őfelé – je – pár lépést
H félve konstatálja annak fenyegető közeledtét
...meg persze ezt az űrszélmotorost
fedő rájuk aztán ásó kapa nagyharang
a többi a technika feladata mint mondtukvolt
M: Sz felé lép
Elnézést ő magiszteri nagyság
gondolatát kétségbe hogy fogom
hogy?
B: Hogyne! !
M: Hogyan? ! Hogy ne?
Ohhohohhhóóó, hógyisne!
Még csak akkéne!
4 mp
eltűnődve
De miről is kezdtem beszélni? ! Hogyis volt?
B: Gógyibolt
1.5 mp
benneminden mesevolt
M: Kérem
Sz: Kérem... szééééépen!
M: Ahh igen ééértem
B: Dehogy magáért attól ne féljen félünk mi attól eléggé
már zagyvát mit fog össze meg vissza
M: Kérem én...
Sz-ra pillant, kissé ijedten a tudós racionalitásától, érzék-
mentességétől, savatlan borsatlan voltától
3 mp
kérem szépen én csak azt monda...
...nám hogy
megítélésem szerint
éreztessem M örömet itt azt illetően, hogy ilyen szakkife-
jezést tudott mondani a tudósna
a vágytűköt az egyetlen megoldás mit mi művészek
mondtunk
már megannyiszor
úgy látszik: hasztalan
testhelyzetet vált, jókorát
E: Igen igen ez arra emlékeztet amikor egyszer
valakivel arról vitakoztunk, hogy vajh nem nagyobb
hatásokkal dolgozik-e a művészet egy tudományos
kérdésben mint a tudomány szóval feltárhat-e mond-
juk egy festmény, ami persze nem művészet, tudha-
tó, szóval feltárhat-e mondjuk egy rabszolgákról való
szoborcsoport egy pompás déli városban melynek
múltja felmérhetetlen és ott él az emlék az életko-
ron túl az emberekben

valahol
igen, szóval feltárhat-e egy ilyen szobor többet a tör-
ténettudomány eredményénél a rabszolgákról
hiszen
mint írta egykoron valaki egy műben több van mint
mennyit beleszándékolt a jámbor megcsináló
4 mp
mert meglehet
3 mp feléje fordulnak kíváncsian
de nem hiszem
mert
olyan ez mint amikor egy komolytalan darab egy
szereplőjét kiragadjuk; a kifestőből
ollóval kivágjuk majd
Életet! lehelünk belé s
kiderül
benne mégiscsak annyi van mint mennyit csak belír-
tak, és ha nem vagy intelligencia és nagy kis her-
cegem mégoly kevés is lehetsz egy lakáscserénél vagy
ha a szenesembert köll megrendelni vagy amenny-
iben a rovar-terem őreként mert más munka nem a-
kadt, át kell verj egy számlaügyi eladót egy jó cél ér-
dekében két napig.
Akkor elhiszem
akkor, ha
2.5 mp
ezt is megtudod
de szerintem a csalódás, a kudarc rémes
magunk is össze
omlanánk látván kis hősünk kit szívünk úgy megsze-
retett, hogy drága gvinplenünk csak mily esetlen és
bugris abban, amit még pedig lenézett kollégánk is
jóval elfogadhatóbb érték mellett végez el
hát ne áltasd magad
eredményed nem leszen
mibe belebukik az álszent tudomány és a művészet-
nek is eidosz és idol közti azt csak a bölcsélet tette
éri fel
ha
1.5 mp
feléri
1 mp
persze egyáltalán
2 mp Sz-hoz fordul M-nek hátat fordít, hangszínt vált
Nagyúr! Dicsó nagyúr! Ne feledd nem ír mi csak fel-
színi kezelés
a jelentem a dolgot, mint mondtam, megoldani nem
lehet
vissza kell menni az évmilliókba
egészen az elágazáspontig
ott lenni
ott nyaralni
ott strandolni és zátonyra nem futni
megérteni a tó alatt mindeneket
és ha van még kedv az előtervet bekövetkeztetni
akkor
2.5 mp
hagyjuk akkorra és az odakerülteknek
leül, V feláll.
V: Eme utazással egyetértek az elgondolás remek
kikapcsolja persze belőle a
helyet
olyat láttat barátom a dologba mely benne nincs, a
helyzet ennél...
... lássa be ...
sokkal kevesebb
sajnos
csak ön látja bele ezen komplikált dolgokat ennyit az
ügy, meg kell, hogy mondjam, sajnos nem tud, puszt-
án kevesebb
a probléma más és nem új

merthát van-e kiábrándítóbb mint végre elmenni a
vágy földjére s kiderül az ott hogy minden mit bele-
képzelt az ember legott csak egy díszlet maximum
jólesetben
az egészcsek

*lemondóan legyint, és hangszíne megvető
eltévelyülés*

B: kapcsolódok az itteni elmefejtéshez elmevetéshez
igen, ez kell nekik, a lemondatás
hogy jusson el értékeiknek az hogy rossz ott lenni
ahol nem kell és nem kell mindenütt ott lenni

2 mp

tudom

1,5 mp

magam ellen is szólok hiszen mindenütt ott lenni és
mindent megélni lenne jó ám most
hazudok

mert ezt kell tegyem

és ilyen mersz ritkán készlet

lemondadni a legnagyobb barbárság

mégis királyúr

most az egyszer meg kell tennünk és akkor hátha
visszafordulnak és útjukat affelé veszik mi ránk vészt
nem hoz

2,5 mp

nem tudom

mindenki leül, Sz fel-alá kezd el járogatni, gondterhelten

Sz: Szép kis...

kis??

helyzet ez

mindegyik a másikba szeretne hullani, és állítható,
igenishogy önként és nagy erővel kívánva szóval
mindkét fél a másikba szeretne hullani úgy hogy
közben pedig és ez is tény nemhogy szeretik egymást
de éppen ellenkezőleg

H: Erre jutottatok zavart eszetek!

V: E és B hirtelen egymásfelé zuhanva eldül úgy, hogy
egymással szemben 120-120°-okat zárnak be, fejük
befelé, lábaik kifelé mutatnak.

H: A tárgyalások eredményre nem vezetnek e világban
itt a jó mindaz ami kiemeli hogy most ez: meglehet

V: felül, a nézőtér felé fordulva mondja:

Az úrszéllovasok hozzáfogtak a két utolsó malom
megsemmisítéséhez

B: szintén felül, V-felé fordulva, szinte annak szavába
vágva:

Megsemmisítésének az volt az oka-boka, hogy a hul-
lámszerűséget magokba

szíjják

E: felül, kinyitott tenyereire támaszkodik, ránéz H-ra és
fexik is vissza

Ők is

mint mi is

holtpontra jutottak...

V: ... mert pusztíták ám csak a malmokat

mégsem lettek hullámmészertűek

sem határosak

sem semmiben

emberiek

H-ra néz

a tárgyalásnak

2 mp

értelme vész

M: Azonban

a dolgot minekis tagadnánk

történt egyvalami nemvart

valami harcközi dolog mely

mely

nem mámor nem következménye dolgoknak azt hi-
szem

szóval beleszerettek az emberi életbe

és

tünetek ütöttek ki elméjükön

elterjedt

elterjedt

és csak elterjedt

lelkükben végre

a hullámok lassan lassan beindultak

elterjedt

elterjedt az a nézet

beindultak beindultak

a nézet a nézet elterjedt hogy

ők maguk a

ők a

malmok

és nem ők

és nem ők pusztítják a malmokat

4 mp

hanem

1 mp

a sors

2,5 mp

úrszéllovasok alakjában

alakjában

alakjában

E: A kérdés áterjedt másra is
megérintette a filozófusi had tompa elméjét s magát

a szerető egyszerű

szívek bátor birtokán belülré belopta

a kérdés

akkormár maguknak az lett

léteznek-e az úrszéllovasok

5 mp

nem lehetett

2 mp

többé

1 mp

tudni már

a telepata lények nem örültek-e meg avagy

nem estek-e valami

vallási fanatizmusba

ha ült, feláll, ha állt, leül; az egész 9 mp

az

1,5 mp

emberek letargiába estek

tudni való, mit nem értenek milyenek is

azok a lények akiké válni szerettek volna

mindig

H: E letargia érthető

mindenki számára érthető

módon ment végbe

3 mp

egyre kevesebbet kezdtek az emberek

beszélni

2 mp

többé nem foglalkoztak az öt gondolattal

miképp lehet megváltódni

sem közösen

sem

másképp

Sz: Az úrszéllovasok pedig

4 mp

elhatározták, hogy végső rohamot kezdenek meg a

még megmaradt két malom ellen

M: Összefog ám az ország művésze a pappal

hogy megmentsék

meg amit fenntartani másoknak

értvényes és érdemes

Sz: Az egyik szélmalom védeke a bolond tiszte,

segédei a papság a másik

bízva legyen a filozófusokra s művészkéimre

mindenki fel-alá kezd el tüsténtkedni, jární

V: Lázás építkezés kezdődött
jött létre ez itt s lett áttéve amaz odaát
közöttük, ne szaporítsuk a szót mi se, a vándor köz-
vetített
járt mint motolla malomból ki
s bé a másikba mondani el hogy hol tart
A másik
pusztán csak serkentendő a védőket
ide-oda ide, oda
hogy ezt tedd meg azt vidd és erre rá és hová mit
vigyázni mert jól tartson és legyen neki a roham csak
viszketés véd erő vár végeken
H: Üres látszat s jobb ha csak beteges képzelgés
az egész lényegileg nem is létezik
csak vádolás
levezető
beképzelés
elkezd sétálni közöttük, ezalatt csend, 10-12 mp
mozogni kell
ficeregnie kell
ez az ember virága-világa*angolul: *that is your world,*
németül: *das ist die Welt von einem*
hát minek
minek is neki hogy egyszerre menjen át minden
csak a vágyás és az elképzelés mit szervezete kibír s
bír, elbír vele
leül
M: Ez bűn mit szólsz elmondani
nem szabad soha
mondani a végső pontot
H: Nem kérdés erkölcs végső maximális elszámolás
a végsőből ítélni és nézni vissza
a végsőnek Szintjén
tudom nem
hiszed
M: *felnevet*
azt csak hiszed hiszed nem hiszed
nevetve
hát figyelj
a zeneszám a Saga együtttestől: M nevetve táncol rá, a
végén kötényféléjéből előhúz egy maszkot, amely H arcát
másolja, s feltszei, azzal táncol tovább; H döbbenet üll
le; kb. 3 perc
H: Bírni az univerzum minden
egyes pontját egyszerre
9 mp
igaz
meglehet
5 mp
M: Rendelkezned az összes anyagokkal és
hullámokkal...
H: *felpattanva, a másikat félbeszakítva (ilyen bizonyítás*
kényszerességgel teli reakciója eddig nem volt
Hát mit tehetnék?! Rohangálja
e tán
s mit forrasszak össze alkossak valamit nekem
nincs unalmam
kitalálnotok – nektek kell
4 mp
E: Mindenesetre irigylésreméltó a
helyzeted
végre valaki köztünk ki tudja hol áll s előnyei még
számosak
sokat tud mit soha el nem mond hogy hány centi
volt a zacc Don Celestaso bögréjében 1816 április 5-
én délután 1 előtt 1 perccel a kis tálalóban és hogy
milyen rezgést írt le az egyik mifenetudja melyik a-
tom egy XV. századbeli grönlandi egyik kis virág vala-
melyik részében, és hogy most hány grammal hízik
az egyik molluszka az argentin partoktól harmichét
és fél méterre a nemtudoménmilyen helyen pont és

ma éppen hányan látnak szivárványt a lények minde-
nütt meg hány mikronra van most a Proxima Cen-
tauri legnagyobb hídja a Golden Gate-től nem rossz
ha azt vesszük hogy még súlykolni s integrálnia sem
kell hozzá
számára a túlcsordulás ismeretlen kivéve csak
ha épp nem azt akarja
de teremtőm az arcúság
hogy most hol van az én és hol az egy
ha meglehet, nincs is végleges nyelv melyen gondol-
kozhatnánk s
mi van
csak félre —
3 mp
... nem nem állítás
az már maga is a titok egyféle megosztása volna nem
félreállítás hanem
félrementetés kellene mondanunk mint amikor a
gyereknek azt mondod, elvan, ha játszik
de az arc és a felejtés
hogy valamit azért csak tudunk s meglehet az idő
múltával egyre inkább
s jobban, meghiszem
bár a kétség előrevisz minduntalan egyfelől hogy harc
avagy énfeladás, énhit és hit ösztüze közt
más szempontok mentén pedig a kollektív emberi tu-
dása hogymert megmártóznék benne és épp tudásom
gondolataim a leszígtető pokolábok
hát pont az torzít s elfed minek segítségét
kérem
kérem
kééérem
kééérem
ez most milyen hogy nem maradt fogódzkodó
a látáshoz hogy minden oly lebegő
és hogy van-e mozdulatlan pont ha egy is
a világmindenségben
nem tudom.
V: Talán egy kicsit megpihenni
ezen már többször törtem tököfjem én is
ám nem hozadékaként egy váltás igényének
azt hiszem
B: De jó urak ezekszerint ha azt mondom, hogy
„álljunk meg csak egy szóra”, akkor ott valami tragi-
kus bomlik ki a háttérben egy kiút az úttalanná válás-
ból
amin persze az időben elég hamar túlléleépünk
3 mp
de nem tudom –
hogy tudnánk-e mi vajon állni
és ha igen
mivé válunk általa
V: Még olyat nem írtak le hogy valakij valami egy
valaki megállt volna
s jobb lett neki
a helyzet az hogy valami szörnyeteg azonnal megöli
e forradalmárt tette hogy mer
merni mást
mint mi előírt mivel
nem is élés de nem is öngyilkolás hát amivelpedig
lehetne mondjuk
hát
valamitis
felmutatni
igen, igazad van nem de mindkettőtöknek ezt a
megoldást még be nem tudta járni senki, hogy meg-
nyugvást lelne bolyongó kukaclelkünk
Vég-re
7 mp
M: *V felé*
Leállni kívánsz?!

Miféle tagadás ez benned a parancsolat mi ha ily intenzívnek lenni tud erős lehet hisz
2 mp
fertőz
most időnk erre
Sz-hoz fordul
nincs, ugye, nagyuram?
Sz: De van mivelhogy lényegi miről szól
hallgassuk a Vándort tovább
M: Hallgatni hallgatni a munkával meg nem haladni veszélyes
ez
Sz: Azért hasznunkra csak leszen
mert fontos az mi lényegi
érint mindannyiunkat
M: Szerintem nem inspiratív nem mozgatja meg a lelkeket
csak szellemi torna miképphogy az ember a sivatag homokjába karmolász
Sz: Nekem mégis tetszik
M: Am megünk-e valamire a sztrájkjal mikormeg itt van nyakunkon a vész?
Sz: Látszólag jól beszélsz ám a távúság
hogymert lehet javunkra mutat hosszú távon az mi röviden erejét ki nem adja
M: Időnk hát ennyi tenger
jobb ha tehát én is tudom
Sz: Persze igazad meglehet éshát lássuk akkor te mit tennél
M: Én
Sz-hoz közel megy, bizalmaskodó, lehalkított hangszínel, szinte súgva közöl egy mondatot:
ammondó vagyok hogy útban van ki áll
3 mp
Sz: Halkabban beszélve mint eladdig
Mit értesz ezalatt
M: Csak a szót szaporítja itt a munkálatokat pedig feltartja lázító beszéde
Sz: Száműztessék-e hát?
M: A gondolat jó hatásfokát emelni azonban
2 mp
noshát ráfér még
Sz: Helye félre valahol nemigen jó hát
M: Úgy vélem
még halkabbra veszi kicsit hivataloskodó korábbi hangszínel
akkor végeznénk munkánk letudottat ha
3 mp
eltörölnénk.
4 mp
Sz: még nem érti
Eltörölnénk? Dehát nem bandita csak egy jó vándor csu...
M: Vándor csupán, ez lázító lidérc nagyúr meghihedd
Sz: Úgy véled hát hogy birodalmi érdekeket véd az a tett mi őt kitörli
M: Pontosan
3 mp
Bár szívemnek kedves volt ám a helyzet kockázatot most meg nem bír, ezért ám hát meglegyen kezét megint teátrálisan csapja össze
Vándor jöjj ide!
M: Dehát...
V Sz-hoz
Sz: Bajom van véled tetemes.
V: Igenis, nagyuram?!
Sz: Noshát megfelelj, kérdezlek: birtokában vagy-e te oly képességeknek melyek révén az úrszéllóvasok gondolatiba belépni mint nekünk titkok birodalmába tudsz?
V: Nagykirály, gyöngye az én elmém sok itt körülötted az eszes ki a dolgokat jobban
2 mp
Sz: Rendben
most szólj, hogy dolgukat kifürkészni tudod-e
V: Furcsa képességet kaptam én anyámtól nagykirály a gondolatbalépést
elfordul Sz felől és M-ra mered, az hátrahőkölve lép kettőt
4 mp
mi haszon sokszor
Sz: Kár lenni tud-e becsülettel felelj!
4 mp
V: Hogy mi a kár csak kicsiben érzem megfelelnem kötelező nos meglegyen
Kikerülhet mi bekerült oda s vissza megy ez az ismeretnek nmincs parancs
5 mp
Sz: Nos elmehetsz
V el
M: Na látod még ez is
kifecsegi titkaink
Sz: föl-alá járkálgat újabb tapsolás
Porkoláb!
M: férfias hangon felel, szalutál, bokáját hangosan csapja össze
Igenis Nagyuram!
Sz: Az előbb ki itt volt elrendelem bitófára elvele munkád végezd sebesen időnk latolgatni e bajban oly kevés
M: Értettem!
szögletes mozdulattal el
M és V egymás mögött mennek körbe-körbe, V elől M mögötte 2 m-rel, M néha előrehajol menetelés közben, ezt V előre megérzi, és ő is emeuvel egy ütemben teszi, s ez így megy 44 mp-ig
B: ült, most felpattan
Ebből elég legyen
favicc, hol ne tudni hol a határ a reménytelenség türelmetlensége és a remény türelmetlensége közt és még valami
2,5 mp
rohadt
3 mp
ihlet
hogy csak ihlet meg ihlet már akit persze csak megihlet hogy annak járjon dukáljon és szalutáljon hogy egy csomó ember meg várja e kurvát cumira
a valós helyzet pedig csak az
s a valóságtól a valóóóóóságtól a valóóóóóságtól peniglen hölgyeimésuraim meg hol vagyunk még eme alpnívó sem tűnik megközelíthetőnek miképp az irány eleve célszertett, mivel nem kell eleve ihlet
V továbbmegy, M leáll, V „vakon” tovább csak egyre körbe s körbe, és B csak akkor folytatja tovább ha már V megtett egy „önálló” kört – tegyük hozzá: végre!!!... –, és belebotlik M hátába, fel is löki kissé, majd mint aki észre sem veszi, hogy fellökött valakit: megy tovább, azonban a következő köre már olyan, hogy kezeit tapogatóan teszi maga elé, a Vándor meguakult, a Múzsza bénán áll, és eleve ezt élni meg hogy ihlet nélkül is robbanjon ki belőlünk mi az optimum
H: Maximum maximum?!
8 mp, de B nem tud felelni
E: Am mindegy jó

mindegy a fenét mindegy
ám igazad van mind egyre megy
most tüsténtek legyünk mert kivégzik
s akkor tényleg egyedül maradunk

B: Ugy igaz
életét megőriznünk most a legfontosabb

E: Szólnunk kéne az uralkodónak

B: Szeretem a naivitásod és ezt most kezelni is fogom
latba vetem minden udvari benfentességemet

Sz felé fordul, odamegy hozzá
Jókirály...

Sz: A Vándor mián jössz, nemdebár

B: Uram, én...

Sz: Üzenem a bakónak s pribék garmadának hogy a
jámhort elérresszék parancsom tüstént megcselekdjék

B: Uram...

Sz: Hát nem sietsz

B: Már máshol is vagyok

4 mp: elindul ellenkezőleg, de megáll, s visszafordul
2 mp
tudd
ettől fogva veled mindig

M: *a feje félre volt billentve, állva aludt mint a katonaló,
most megelevenedik, mintegy felébred, s látja, hogy a V
megy körbe-körbe*
Száműzték száműzték ki mit tett
a munka mit tett
ő tette avagy magam
ám a béke szent

E: Ahogy a béke szent valagát csókolja

M: Ám a munka parancsolja
ő az úr
s én az ő

Sz: Nem.

M kérdően néz felé

Sz: A szándék
2 mp
és ha a csúcson vagy a rászánás is
3 mp
merthogyha én a késém bánom
hogy mily cudar
s nyele megrepedt
megjavítani ideje lenne már
egy porkolábra van csak szükségem egy szorgalom-
falatra
ne húzzam-halogassam más s megszögeljem végre
pusztán ennyi

8 mp, M szólni sem tud, „megkapta a magáét”
ám hagyjuk most a filozofálást
a munka hogy áll

B felé fordul

B: A papok nagyúr
elhatározták hogy olyan íráskát hagynak
a védelmükre bizott malomban mik sejtető erejüknél
fogva
az úrszéllovasok idejét elveszi szelüket szárnyaik alól
kifogja és azok csak olvassák olvassák, mert nem
gondolt gondolatok
s nem érzett érzetek
időien kell bennük haladniok ha a végükre kívánnak
járni s hogy kedvük végre járni meglegyen
gondoskodik majd az íráskok többértelműsége falatja-
és foga
aminélfogva idejük pusztítani másra már nem lesz
az ötlet és belátom nem túl eredeti
okozták már mások is s bekövesedett ki végérejutni
kivánt
2 mp
meglehet.
9 mp

M: Nagyúr a másik malom célja

hasonló végcél
ahol a művészek és a filozófusok állítottak fel csuda
tárgyakat a figyelmet kötni le
eme
képződmények
3 mp
használatjukról mondani tulajdonképpen
semmit nem lehet
elégge

nyel egyet; 3 mp
képzetrombolók és
elkeseredetté tevők
hogy mi kik is lehetünk
merthátcsak silány tetűbanda mitől elvenni sem
érdemes semmit
egy tükör
melybe belenézés után
mert a vágy tükre volt
szégyenében elfut

V-ra néz; 4 mp
s ha honja lesz is valaha
távol tőlünk.

H: Vagyis holtpontra akarta juttatni
mindkét malom
a behatolókat kiket idegeneknek állít be
3 mp

E: Nem azok?! Hát nem azok? Nem azok. Nem azok!
Jajj.
H: Annyiban idegenek köztetek amennyiben más
tesznek s kötődnek hozzájuk eltérő dolgok
ti
2 mp
látom
tetteitekben serények vagytok istentelen
érzelmeitekben passzívak
a spekulációtok ez
ők
mindkettőben aktívak

V: Állni – menni
a valahol lenni
ám a kihagyott felelet csak az lehet
tudni azt hogy
egyszerre tényleg egy helyen vagyunk-e csak
és meddig terjed ki
elérési köre annak, amit úgy hívunk
hogy ez vagyok és ez meg ez
és mindezeknek helye micsoda

H: Veszélyeseket kérdezel fiatal
egyszer még
megvénülhetsz te is
és a léptékekkel-mértékekkel bajod más lesz
ám egy kevés az tény
hogy úton jársz

E: Sz mellé ül, hozzá beszél
Azt hiszem mi most e bajjal másutt vagyunk

Sz: És eme másuttlevés a közös kapocs a két létezés
forma közt
mely nem
a másik dezilluzionálása
mely nem
időgépes kísérlet s
mely nem
a vágyak reciprocitása

E-re néz
hanem egyként felfogott
harc s nemcsak felfogása hanem maga
a harc
a teremtés
2 mp *sóhaj*
konkrétsága ellen

E: Pontosan.

M: *elkezd futni ugyanazon a pályán amin korábban V ment ám épp ellenkező irányba. s kiabál*
 Emberek, utcanepe a telepatalények
 elfoglalták a malmokat
 mindkettő övéké
megáll
 Am figyeljete s halljatok csudát
 csak várjuk csak várjuk és csak várjuk szüntelen, hogy
 kijönnének
 legott pedig semmi
 hát mit tehetnek
 odaragadtak-e hát csirizmód a székekhez
 mindenki székeken ül ekkorra már, kivéve őt, ám már ő is áll
H: Látjátok magatokat is holtpontra jutottatok
 megint, kellett –
 nem
 S következő mit sajtukac lelketek tenni fog hogy
 hírnököt küldtök beléjük
 hasukba
körül néz 5 mp tekintete B-on megpihen
 ám mit megtudni fogtok
 hasatokat neveltetekben nem fogjátok, bár lehasaltok
 a híre
 hogy a malmokban
 egyikben sem
 nem találni senkit.
V: A malmok üresek és a vándor feltűnt megint
 próbálták szóra bírni így s úgy
 ám néma maradt
 s csak hallgatott* **D:** *und er hat nur ja geschweigt*
 Szaván fogta
B-ra néz ő is
 valami – valaki kinek-minek az ember nem tartozik
 ha örököse
 megint
 4 mp
 ám az arcáról lerítt hogy tudója valami nagy vésznek
 faggathatták szóra nem fakadt
E: A legmegdöbbentőbb az volt hogy
feláll, kissé idegesen elkezd fel-alá járkálni, homlokát fogja
 a malmok mind a kikötőben
 a jó testvérrokonok
 4 mp
 lassan-lassan kezdtek felépülni
 és
 5 mp
 magukból
B: Egyre pompázatosabbak lettek
M: Sokkal szebbek mint voltak valaha
 következésképp az akkori sebbel-lobbal való építések-
 nek
 hogy a sietségben kihagyott ornamentikák
 is eleve megjelentek
 és más díszítések
H: Az emberek nem tudták mire gondoljanak
Sz: Ott pompázott egyszer csak az összes díszlő
 varázsban
 megérinthező valóságban
 igaz csodaként
 7 mp.
B: Az emberek nem tudták mitévők kellene legyenek
 és csak álltak és bágyadoztak és ötletezgettek hogy
 mi is mivégre
 az értelem hol
 vagy ha azt nem lelik a hasznat hol keressék
 és
 elhatározták
 3 mp
 hogy a malmok feladata ettől fogva az léssen

2 mp
 hogy örölni fognak
 6 mp
 magot a kenyérnek, gipszport a szobrásznak, papírt
 az íróknak és maltert a háznak
Sz: feláll
 A legmegdöbbentőbb azonban
 az ajtó felé kezd el menni. *H* arcifejezése ijedt
 az volt, hogy akik bennük dolgoztak
 napról-napra egyre
 szótlanabbá váltak
 s egy malomban tíz éve dolgozótól szót elvárni
 nem volt lehet
 s közmondásossá lett
 hogy ha valaki egy molnárhoz ment
kint hatalmas villámlás, Sz kissé összerezzen, kinéz az
ablakon, megjön a dörgő hang
 szóval ha egy molnárhoz
 a közönség felé fordul
 ha mentél az már szavak nélkül is tuda tennie mit kell
 vendége mit
 az ajtóhoz elé ér
 kíván.
A beszélőnek itt végeszakad. Kopogtatnak, s az ajtó
kinyílik kívülről befele, és belép egy vasgolyófejű, amúgy
emberi testű-törzsű és végtagú alak, és szótlanul lerak egy
fekete üveglapot: egy olyat ami félig tükör, és 4 tükröt. A
hat lap mérete egyforma.

VÉGE

